ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ **2** Ὀκτωβρίου 1916
Κυπριανοῦ ἱερομ. Ἰουστίνης μάρτ.
Ἀν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 10
Δύσ. 5 λ 20

10 ΛΕΠΤΑ | ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 10

Μυτιλήνη — Ἔτος Α'. Ἀριθ. **19** | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα:* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΑΠΟ ΠΟΛΛΟΥ Η ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Οἱ τελευταῖοι ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ λόγοι τοῦ Ἄσκουϋθ περὶ Ἑλλάδος ἀπηχοῦσι τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος τρέφει πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν ὁποίαν τοσάκις μέχρι σήμερον ἐμπράκτως ἐξεδήλωσε. Πληροῦσι διὰ τοῦτο χαρᾶς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν.

Πλέον τούτου ὅμως οὐδέν. Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς θὰ ἠχαριστεῖτο, εἶπεν, ἂν ἔβλεπε τὴν Ἑλλάδα μεταξὺ τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ταχέως, ἂν κυβερνηθῇ φρονίμως, θὰ καταλάβῃ αὖτη τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν ἐν τῷ πολέμῳ μεταξὺ τῶν συναγωνιστῶν.

Συγκινούμεθα διὰ τοὺς καλοὺς λόγους, ἀλλὰ διὰ τοῦτο μόνον· δυστυχῶς δι' ἡμᾶς ἡ ἐλπὶς τοῦ εὐγενοῦς τέκνου τῆς Ἀλβιόνος στηρίζεται ἐπὶ ὑποθέσεως ἀπραγματοποιήτου. Ὄχι μόνον τὰ πράγματα δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ θεωρήσωμεν ὡς δυναμένην νὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιον πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος.

Κατέχεται ὑπὸ ἐμμόνου πρὸς τὴν πολιτικήν του ἰδέας, τῆς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀπαλλαγῇ. Ἡ φρόνησις τὸν ἔχει ἐγκαταλείπει διὰ παντὸς καὶ ἐνόσῳ ἐξαρτᾶται παρ' αὐτοῦ οὐδεμία ἐλπὶς ὑπάρχει ἡ Ἑλλὰς νὰ κυβερνηθῇ φρονίμως.

Ἔπρεπε βεβαίως τοῦτο νὰ γένῃ καὶ μάλιστα ἀπὸ πολλοῦ. Πᾶς ἄλλος ἡγεμών, ὄχι πονῶν τὸν λαόν του, ἀλλὰ καὶ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον αἰσθανόμενος δι' αὐτόν, θὰ ἀνέγνωφεν ἐπὶ τέλους ἐκ τοῦ πείσματος, ἢ κηδόμενος τοὐλάχιστον τῆς ἀξιοπρεπείας του θὰ ἀπεσύρετο ἀφέντων αὐτὸν νὰ μεριμνήσῃ ὁ ἴδιος περὶ τῶν τυχῶν του.

Ἀλλὰ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπέδειξεν ἕως τώρα περιτράνως ὅτι δὲν τὸν ἐνδιαφέρουσι ποσῶς οὔτε τοῦ κράτους οὔτε τοῦ λαοῦ του αἱ τύχαι.

Ἀλλὰ μήπως κήδεται τῆς ἰδίας του καὶ ἀξιοπρεπείας; Ἁπλοῦς ἰδιώτης ἐν ἀναλόγῳ θέσει εὑρισκόμενος δὲν θὰ ἠνείχετο τοιαύτην τοῦ ἀτόμου του ἐξουθένωσιν.

Τί ἀπέμεινεν εἰς τὸν ἡγεμόνα αὐτόν; Κράτος ἢ λαός; Ἀναθέματα μόνον καὶ ἀραὶ ἐκσφενδονίζονται παντοχόθεν ἐναντίον του. Οἱ ἐκλεκτοί, οἱ ἀπολαύοντες ὅλης τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Φυλῆς, οἱ μεγαλουργήσαντες καὶ δοξάσαντες αὐτήν, ἦραν τὸν σταυρὸν διὰ νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ σωρεύῃ.

Σπεύδουν νὰ τὸν ἐγκαταλείπουν ὡς δαίμονα τῆς κολάσεως οἱ πολῖται τοῦ κράτους του, διὰ νὰ δράμωσιν ἐκεῖ ὅπου αὐτὸς ἔσπειρε τὴν ἐρήμωσιν καὶ καταστροφὴν ὡσεὶ ἐλαυνόμενος ὑπὸ ἀνάτου μανίας καὶ πάθους. Ποῦ αἱ δυνάμεις τοῦ κράτους του; Ποῦ ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ του, ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται νὰ στηρίζῃ τὴν ἰδίαν του ἰσχὺν εἰς ἡγεμόνα;

Ὅ,τι τοῦ ἀπομένει, εἶνε οἱ εὐνοῦχοι τῆς αὐλῆς του καὶ ὀλίγα ἀκόμη θύματα τῆς ἁπλοϊκότητος καὶ ἐμπιστοσύνης των πρὸς τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα.

Σκιὰ ἡγεμόνος περιελθόντος εἰς θέσιν νὰ δέχεται διαταγὰς καὶ νὰ τὰς ἐκτελῇ αὐθωρεὶ ὡς δοῦλος ὑπὸ μαστίγιον, χωρὶς τὴν ἐλαχίστην νὰ αἰσθάνεται συγκίνησιν, ἐκ τῆς ὁποίας νὰ ἐλπίσῃ τις ὅτι κηδόμενος ἑαυτοῦ τοὐλάχιστον θὰ καταθέσῃ τὸ στέμμα.

Πῶς ἡ Ἑλλὰς εἶνε δυνατὸν νὰ κυβερνηθῇ φρονίμως, ὡς ὑποθέτει ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργός, ἐνόσῳ ἡ τοιαύτη κυβέρνησις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα αὐτόν, διὰ τὸν ὁποῖον δυστυχῶς ἔχει σημάνει ἀπὸ πολλοῦ ἡ δωδεκάτη;

Μόνον ἐὰν ἀποσυρθῇ οὗτος, ὑπάρχει ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον τῆς.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΗΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΔΕΙΛΙΑ

Ἕνας νεαρὸς φίλος μου, ποὺ δὲν εἶναι εἰκοσιτέσσερες ὧρες ποὺ ἔτρεξε μ' ἐνθουσιασμὸ νὰ γραφῇ στοὺς στρατολογικοὺς καταλόγους ὡς ἐθελοντής, μὲ βρῆκε σήμερα, καὶ μὲ κατεβασμένο μοῦτρο μοῦ ἐξομολογήθη:

— Καῦμένε, εἶναι δυὸ ὧρες τώρα ποὺ σχεδὸν εἶμαι μετανοημένος ποὺ ἀποφάσισα νὰ γίνω ἥρωας...

— Θὰ συλλογίστηκες τὰ δακρυογόνα, αἴ; τὶς ἀναπολικὲς ὀβίδας, τὶς τρομερὰς φωτοβολίδας, τὰ ἀσφυκτικὰ ἀέρια καὶ τὸς ὑπονόμους ποὺ ἀναπνέουσιν ἄσχημα, καὶ στραπατσάρουν τὴν στολὴ καὶ τὸ περιεχόμενό της!

— Σταμάτησε σὲ παρακαλῶ τὸν χείμαρρον τῆς εἰρωνείας σου. Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν μὲ σταμάτησε. Ἡ ἀφορμὴ τῆς δειλίας μου ἦτο ὡραιοτέρα ἀπὸ μίαν φωτοβολίδα, καὶ ἐμύριζε ὀλιγώτερον ἄσχημα ἀπ' τὰ βρωμερὰ ἀέρια τῶν γερμανῶν.

— Λοιπόν;

— Λοιπὸν ἀντάμωσα τὴν «δειλίαν» ἀκριβῶς ἐνῶ στὸ πρῶτο καφενεδάκι τοῦ Μακρὺ-Γιαλοῦ. Μὰ καταλάβατε κατάματα, καὶ αἰσθάνθηκα τὸ ἴδιο αἴσθημα ποὺ θὰ αἰσθάνεται ὑποθέτω ἕνας δυτικὸς κάβουρας ὅταν συγκεντρώσῃς ἐπάνω στὸ κεφάλι τῆς ράχης του τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δι' ἑνὸς μεγεθυντικοῦ φακοῦ!

— Δηλαδὴ τὴν εἶδες ὁλοφάνερη τὴ Δειλία, ὅπως ἐλέγετο ὁ νεαρὸς καλόγερος τοῦ Συναξαριοῦ ποὺ εἶχε καταληφθῇ ἀπὸ ἱερὸν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ φοβερὸν ἔρωτα διὰ τὸ πρόσωπον τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς ἔταξε «νὰ χάσουν τὰ μάτια του τὸ φῶς των ἂν ἡ παρθένος ἔκανε τὴν συγκατάβασιν νὰ τοῦ γίνῃ ὁρατὴ ἐν ὅλῃ τῇ ὑπερφυᾶ καλλονῇ της».

— Καὶ τί ἔγινε; Μ' ἐνδιαφέρει ἡ ἱστορία αὐτή.

— Ἄ, ἔγινε ἕνα νοστιμώτατο πρᾶγμα. Οἱ καλόγεροι ὡς γνωστὸν εἶναι πονηρὰ ὄντα. Μόλις ἡ Παρθένος ὕστερα ἀπὸ πολλὰ νάζια ἀποφάσισε καὶ ἦρθε ὁλοφάνερη εἰς τὴν ἐπίκλησίν του, ὁ νεαρὸς ἀκούρευτος λάτρης ἐπρόφτασε καὶ ἔκλεισε γρήγορα τὸ ἕνα του μάτι, καὶ ἔτσι στραβάθηκε μόνον ἀπ' ἐκεῖνο ποὺ εἶδε τὸ ὑπερούσιον θέαμα. Καὶ τώρα προχώρει εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς δεσποινίδος Δειλίας, γιατὶ ὑποθέτω ὅτι πρόκειται περὶ δεσποινίδος.

— Δὲν διάντεγες ἄσκημα. Τὸ ὅλον της ἐντυπωσιάζει τὰ ὡραῖα χρόνια της. Ἡ διαφανὴς ἐσθὴς ποὺ ἐλάξευε πραξιτελείους πειρασμοὺς μὲ τὸν ἀέρα τοῦ βαδίσματος, τὸ κοντὸ φουστάνι ποὺ ἔκρυπτεν ἀρκετὰ ὡς ὑπόσχεσιν, ἄφινε περισσότερα πρὸς εὐκολωτέραν ὑπονόησιν καὶ ἀπεκάλυπτε πλεῖστο πρὸς κοινὴν θέαν, τὸ σάλεμα τοῦ στήθους τοῦ σφριγηλοῦ μὲ τὸν ρυθμὸν τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς γραμμῆς ποὺ μαντεύεται, τὸ σκαρπινάκι ποὺ ἐχτυποῦσε μὲ ἕνα ψηλὸ τακοῦνι τὸ ἔδαφος πεισμωμένο, σὰν ὁπλὴ νεαροῦ πουλαριοῦ, ἡ κάλτσα—ὦ, ἡ ὑποψία κάλτσας—ποὺ ἔδειχνε δύο ζεύγη ἀστραγάλων λεπτῶν ὡς μυγδαλοσκελίδες ξεφλουδισμένες, τὰ μάτια ποὺ ἐψιθύριζαν μὲ τὴν συγκαίουσαν φωτιά των: «τὸ ξέρω ποὺ μὲ θέλεις, ἀλλὰ τί νὰ σὲ κάνω καῦμένε!», ἀκόμα καιένα μάτσο κόκκινα κεράσια ποὺ ἐταλαντεύοντο ἐπάνω εἰς τὸ ψάθινο καπέλλο, ὅλα αὐτὰ ἐκραύγαζαν καὶ τραγουδοῦσαν μὲ χίλια στόματα καὶ χίλιους τόνους ἁρμονικοὺς καὶ χαρούμενους καὶ θριαμβικοὺς τὸ τραγοῦδι τῶν εἴκοσι ἐτῶν.

— Ἦταν μὲ λίγα λόγια ἕνα ὀρεκτικώτατον κορίτσι.

— Ἦταν ἕνα ὡρεῖον κάνιστρον τῆς νεότητος, γεμάτο ἀφθονα ἀπὸ ὅλα τὰ φροῦτα τῆς νέας καὶ στερεᾶς σαρκὸς, τὰ χυμώδη καὶ ροδοκόκκινα, τὰ ἀναμένοντα λευκὰ καὶ δυνατὰ δόντια γιὰ νὰ ἀφίσουν τὸ σημάδι τῆς κατακτήσεως ἐπάνω εἰς τὴν ραδινότητα τῆς ἐπιδερμίδος των. Ἦταν ἐκεῖ ὅλα τὰ μῆλα τῆς ἐπιθυμίας, καὶ τὰ κεράσια τοῦ ἐρυθροῦ φιλιοῦ, καὶ τὰ περιπλοκάδια τῆς ἀγκαλιᾶς, καὶ τὰ γαρύφαλλα τοῦ πάθους, καὶ τὰ ρόδα τῶν παρειῶν, καὶ τὰ χρυσάνθεμα τῆς κόμης, καὶ τὰ κρίνα τῶν χεριῶν, καὶ ὅλα τὰ ὡραῖα καὶ ἁμαρτωλὰ πράγματα ποὺ ἔφκιασε μίαν αὐγὴν τοῦ Ἀπριλίου ἕνας νέος Θεὸς πολὺ ὡραῖος καὶ πολὺ ἐρωτευμένος, διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴν μεγαλυτέραν εὐτυχίαν καὶ τὴν μεγαλυτέραν συγχρόνως δυστυχίαν ἡμῶν τῶν δυστυχῶν ἀνθρώπων...

— Λοιπὸν αὐτὴ ἡ πολύχρωμος ἔκθεσις τῶν ὡρίμων ζαρζαβατικῶν τῆς νεότητος εἶναι ποὺ σὲ ἔκανε νὰ μετανοήσῃς γιατὶ γράφηκες ἐθελοντής;

— Ἀκριβῶς. Ἀπὸ κείνη τὴν ὥρα σπάνω τὸ κεφάλι μου γιὰ νὰ καταλάβω, γιατί τάχα οἱ νέοι ἄνθρωποι φορτώνουνται ἕνα δῆθεν ἀδιάβροχο ἀντίσκηνο, καὶ ἕνα τάχα φιλανθρωπικὸ ντουφέκι, καὶ κάνουν τεράστια ταξίδια γιὰ νὰ ἀνταμώσουν ἄλλους ἀνθρώπους ἐπίσης νέους, καὶ νὰ τοὺς ξεκοιλιάσουν ἀηδέστατα, ἢ νὰ τοὺς μεταβάλουν εἰς συχαμερὸν κιμᾶν σαρκῶν καὶ κοκκάλων, τὴ στιγμὴ ποὺ ὑπάρχουν ἐδῶ, τόσο κοντά μας, μέσα σὲ χεριά μας, τόσα ὡραῖα πράγματα γιὰ νὰ δοκιμάσουμε ἀκόμα. Ἐπὶ τέλους τὸ πρᾶγμα καταντᾶ ὑβριστικὴ περιφρόνηση πρὸς τὰ δῶρα τῆς Φύσεως. Αὔριο ποὺ θὰ φύγουμε ὅλοι, αὐτὸ τὸ θαυμάσιο κορίτσι, αὐτὸς ὁ περιπατῶν καὶ κινούμενος παιὰν τῆς νεότητος καὶ τῆς ἐπιθυμίας θὰ μείνῃ μονάχα μὲ ἕνα πλῆθος γέρων σαραβαλιασμένων καὶ τρεμογονάτων.

— Γιαυτὸ νοιάζεσαι; Μὰ ἐλησμόνησες, δείλαιε, πὼς μένουν οἱ....«παρεπιδημοῦντες», καὶ βλέπω πὼς δὲν τοὺς λογαριάζεις, ἀδελφέ μου!

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΑΝ ΑΛΣΑΤΙΑΝ

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πολέμου μικρὰ λωρὶς τοῦ ἐδάφους τῆς Ἀλσατίας ἀνεκτήθη ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ διατελεῖ ἔκτοτε ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Εἰς τὴν λωρίδα ἐκείνην εὑρίσκεται ἡ βιομηχανικὴ πόλις τοῦ Τάν, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν τοὺς ἐλευθερωτάς των μὲ ἀνέκφραστον χαρὰν καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον. Ὁ Ἱσπανὸς συγγραφεὺς Γκόμες Καρίλιο, ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μετὰ ἀνακατάληψιν αὐτῆς ὑπὸ Γάλλων, δίδει τὴν ἑξῆς ὡραίαν εἰκόνα τῆς ἐπισκέψεώς του:

Εἶδον ἐπὶ τέλους μίαν πόλιν τῆς Ἀλσατίας γεμάτην ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, ἀπὸ χαράν, ἀπὸ ἐλπίδα, καὶ ἡσυχον!... Εἶνε δὲ περιεργότατον τὸ φαινόμενον αὐτὸ τῆς ἡσυχίας μιᾶς πόλεως, ἡ ὁποία ὑπέστη καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται τὰς μεγαλειτέρας ἐκ τοῦ πολέμου συμφοράς. Εἰς κάθε βῆμα ὁ ἐπισκέπτης συναντᾷ τὰ ἴχνη τοῦ βομβαρδισμοῦ.

«Αὐτὴ ἡ οἰκία,—μοῦ λέγουν μόλις κατήλθομεν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον διὰ νὰ κάμωμεν ἕνα περίπατον μεταξὺ τῶν ἐρειπίων,—ἦτο χθὲς ἀκόμη ἄθικτος. Ἴσως σήμερον θὰ καταστραφῇ.» Ὑπὸ τοιούτους ὅρους καὶ οἱ σύντροφοί μου καὶ ἐγὼ συλλογιζόμεθα πρὸς στιγμὴν ὅτι καὶ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀπίθανον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ μὴ ὑπάρχωμεν πλέον, ὅπως τόσοι ἄλλοι. Ἀλλὰ δὲν εἴχομεν καμμίαν διάθεσιν νὰ παραδοθῶμεν εἰς σκέψεις μελαγχολικὰς καὶ νὰ παρασυρθῶμεν ἀπὸ προαισθήματα τόσον τραγικά. Ὅταν διήλθομεν πρὸ τοῦ ταχυδρομείου, ἕνας ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ποῦ μᾶς συνώδευε λέγει: «Ἐδῶ ἔπεσεν ὁ υἱὸς τοῦ ὑπουργοῦ Μπαρτού.» Παρακάτω βλέπομεν τὴν βρύσιν πλησίον τῆς ὁποίας χθὲς ἀκόμη ἔπεσαν, θύματι μιᾶς βόμβας, μερικαὶ γυναῖκες καὶ γέροντες. Εἰς τὰ πέριξ τῆς ἐπαύλεως Γκέρερ μᾶς ὁμιλοῦν περὶ ἑκατόμβης μικρῶν παιδίων πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν. Κλίνομεν τὴν κεφαλὴν μὲ σεβασμὸν διερχόμενοι ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα. Δὲν μᾶς κυριεύει ὅμως ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου, ἐξ ἐναντίας αἰσθανόμεθα πέριξ μας τὴν ζωογόνον πνοὴν μιᾶς ἀναγεννήσεως.

Οἱ καλοὶ αὐτοὶ Ἀλσατοὶ δὲν θέλουν ν' ἀκούσουν ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπανέλθουν οἱ Γερμανοί. Τὴν ἀπελευθέρωσίν των τὴν θεωροῦν ὁριστικήν.

—Καὶ ἂν ξαναγυρίσουν! εἶπα εἰς ἕνα γέροντα ἐργάτην.

— Ἀδύνατον! ἀνεφώνησε.

— Τέλος πάντων, ἄν...

— Μὰ ἀφοῦ εἶνε ἀδύνατον...

Καὶ ἀφοῦ ἐσυλλογίσθη ὀλίγον;

— Ὄχι... δὲν εἶνε δυνατόν... ἂν μᾶς ἔλθῃ τέτοια συμφορά, θὰ φύγωμεν ὅλοι... ἕως τὸν τελευταῖον! Φαντάζεσθε τί θηρία θἄνε οἱ Πρῶσσοι, ἂν ξανάρθουν νικηταί!... Κ' ἡμεῖς θὰ χάσουμε τὴν ὑπομονήν μας... Ἕως τώρα εἴχαμε τὸ δύναμι νὰ ὑπομένουμε γιατὶ εἴχαμε τὴν ἐλπίδα... Ἂν τὴν χάσουμε γιὰ πάντα, δὲν θὰ μποροῦμε πειὰ νὰ ζήσουμε ἐδῶ...

Πλούσιοι καὶ πτωχοί, γέροντες καὶ παιδία, φαίνονται ὅλοι ἥσυχοι ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθουν πλέον οἱ Γερμανοί, Ἂν καὶ ὑποφέρουν τόσα, ἐκδηλώνουν ἐν τούτοις μὲ ζωηρότητα τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ τὴν χαράν των. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὑποφέρουν περισσότερον ἀπὸ μερικοὺς ἀστούς, οἱ ὁποῖοι τηροῦν αἰνιγματώδη σιγήν, ὁσάκις ἐρωτῶνται νὰ ἐκφράσουν γνώμην περὶ τῆς καταστάσεως. Τὰ περισσότερα καταστήματα εἶνε κλειστά, Πολλαὶ οἰκίαι εἶνε κατεστραμμέναι ἀπὸ τὰς φλόγας. Διὰ νὰ κοιμηθοῦν ἥσυχοι καὶ ν' ἀποφύγουν τὸν κίνδυνον τοῦ βομβαρδισμοῦ καταφεύγουν εἰς τὰ ὑπόγεια. Οἱ δρόμοι εἶνε σχεδὸν ἔρημοι, τὰ τρόφιμα πολὺ ἀκριβά.

Ἀλλὰ τί σημαίνουν ὅλα αὐτά, ἀφοῦ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ καλοὶ ἄνθρωποι ἠσθάνθησαν μίαν μεγάλην χαρὰν τὴν ἡμέραν ποῦ εἶδον τοὺς Πρώσσους ὑπαλλήλους νὰ φεύγουν τρέμοντες, αὐτοὺς ποῦ τοὺς ἔκαμαν ἐπὶ ἔτη νὰ τρέμουν ἐνώπιόν των! Ὅταν συλλογίζονται τὴν τραγικωμικὴν αὐτὴν ἄποψιν τοῦ πολέμου, τὰ πρόσωπά των λάμπουν ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀπὸ πονηρίαν. Ἄ! οἱ δικασταί, οἱ χωροφύλακες, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως! Τί ὕφος ἀγέρωχον τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ πολέμου! Ἐγνώριζον ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Τὰν, εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς των, ἔμενον πιστοὶ πάντοτε εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ δι' αὐτὸ ἐθεώρουν ἕκαστον πολίτην ὡς ἐγκληματίαν. Τὸ ἐλάχιστον κίνημα, ἡ παραμικρὰ φράσις ἤρκει διὰ νὰ προκαλέσῃ ἀγρίαν καταδίωξιν. Δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλοῦν διὰ τοὺς ἐνδόξους πατρικίους τῆς περιοχῆς, οἵτινες εἰς τὸ παρελθὸν ὑπηρέτησαν εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν. Διὰ νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα ἑνὸς ἐξ αὐτῶν εἰς ἔμπορος ἐτιμωρήθη μὲ μηνιαίαν φυλάκισιν. Ἐκτὸς τούτου ὁ διοικητής, διὰ νὰ ἐμβάλλῃ εἰς ἀνησυχίαν τοὺς κατοίκους, ἔδιδεν πρὸς δημοσίευσιν παντὸς εἴδους ψευδεῖς εἰδήσεις, τὴν μίαν ἡμέραν ὅτι ἐκηρύχθη ἡ Κομμούνα εἰς Παρισίους, τὴν ἄλλην ὅτι ἐδολοφονήθη ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἢ ὅτι ἡ γαλλικὴ Βουλὴ ἐψήφισε κατὰ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δὲν διήρκεσαν πολύ. Ἅμα τὰ στρατεύματα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Πὼ ἤρχισαν νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Σαιντ-Ἀμαρέν, οἱ Γερμανοὶ ἐγκατέλειψαν τὴν πόλιν.

Ἕνας Ἀλσατός, ἐνθυμούμενος τὰς ὥρας ἐκείνας τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἐλπίδος, μᾶς λέγει:

— Ἀπὸ τῆς 7ης Αὐγούστου, πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, ἀπόσπασμα γαλλικὸν κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν, ἥτις ἦτο ἀνυπεράσπιστος. Ἕνας στρατηγὸς παρουσιάσθη εἰς τὴν δημαρχίαν, ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς πολλοὶ προύχοντες μὲ τὸν δήμαρχον ἐπὶ κεφαλῆς. Ὅλοι ἤθελον ν' ὑψώσουν τὴν σημαίαν τῆς Γαλλίας καὶ νὰ ρίξουν ἀπὸ τὸ παράθυρον τὴν προτομὴν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὁ στρατηγὸς ὅμως δὲν τοὺς ἄφησε, λέγων ὅτι αἱ δυνάμεις τὰς ὁποίας διέθετε ἦσαν ἀνεπαρκεῖς πρὸς ἀντίκρουσιν ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐὰν οἱ Γερμανοὶ κατελάμβανον ἐκ νέου τὴν πόλιν δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἀφορμὰς δι' ἀντίποινα. Ὁ δήμαρχος τὸν ηὐχαρίστησε καὶ τὸν ἐρίλησε φιλοφρονούμενος: «Ἀλήθεια!... Ἂν ξαναγυρίσουν!» Ἐπανῆλθον οἱ Γερμανοὶ τὴν 12 Αὐγούστου μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν Γάλλων πρὸς τὸ Σερβάλ... Καὶ μὲ πόσην ἀθυμίαν.

Ἦσαν Βαυαροί. δηλαδὴ δαίμονες, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ περίστροφά των ἐπυροβόλουν κατὰ τῶν κλειστῶν παραθύρων φωνάζοντες: «Χτυπᾶτε ἀλύπητα,» Ἐπὶ δύο ἡμέρας εὑρισκόμεθα εἰς ἀγωνίαν, ὑποβαλλόμενοι εἰς ἀνακρίσεις, φυλακιζόμενοι μὲ τὴν παραμικρὰν αἰτίαν, ἀπειλούμενοι διὰ θανάτου. Εὐτυχῶς τὴν 14 Αὐγούστου τὰ πράγματα μετεβλήθησαν καὶ ἡ βοὴ τοῦ τηλεβόλου ἀπὸ τὰ σύνορα ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας μας. «Ἐκεῖνοι εἶνε!» ἐλέγομεν σιγὰ σιγὰ ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον. Ἦσαν οἱ Γάλλοι πράγματι. Οἱ Γερμανοὶ ἔφυγον πρὸς τὴν Μυλούζ, χωρὶς νὰ περιμένουν τὰς ἐμπροσθοφυλακὰς τοῦ ἐχθροῦ, αἱ ὁποῖαι ἔφθανον ἐν σπουδῇ, ὑπὸ τοὺς φαιδροὺς ἤχους τῶν τυμπάνων των ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ Σαϊντ-Ἀμαρέν. Πῶς ἔφευγαν οἱ ἄλλοι!...

Ὁ περίφημος Φὸν Ρόζε μεθυσμένος ἀπὸ δύο ἡμερῶν δὲν ἠμποροῦσε νὰ σταθῇ εἰς τὰ πόδια του καὶ οἱ ὑπασπισταί του τὸν ἐσήκωσαν εἰς τὰ χέρια διὰ νὰ τὸν φέρουν μέχρι τοῦ σταθμοῦ.... Τί μοῦτρα εἶχε!

Ὁ καλὸς Ἀλσατὸς ἤρχισε νὰ γελᾷ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς σκηνῆς ἐκείνης.

— Κι' ἔπειτα; ἠρώτησα.

— Ἔπειτα δὲν ἐζήτησαν νὰ ἐπιτεθοῦν μὲ τὸ πεζικόν των καὶ πρὸς ἐκδίκησιν ἤρχισαν μονον νὰ βομβαρδίζουν τὴν πόλιν... Καὶ ἐξακολουθοῦν τὸν βομβαρδισμὸν ἔκτοτε κατὰ συνεχῆ διαλείμματα. Ὑπῆρχον ἡμέραι κατὰ τὰς ὁποίας ὁ βομβαρδισμὸς διήρκει ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ. Ὁ φοβερώτατος ἦτο τῆς 27ης Ἰανουαρίου ὅτι ἑόρταζον τὴν ἑορτὴν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἄ! τὶ βροχὴ βλημάτων! Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι θὰ καῇ ἡ πόλις ὁλόκληρος... Βλέπετε ὅμως ὅτι ἐσώθη ἕνα μέρος... Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι κάτω ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐρείπια ὑπάρχουν πολλοὶ νεκροί, πολλοὶ νεκροί.

Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ λόγοι μοῦ φέρουν εἰς τὴν μνήμην ὅτι κατὰ μίαν παράδοσιν ἡ πόλις τοῦ Τὴν εἶναι κτισμένη ἐπάνω εἰς ἕνα παλαιὸν πεδίον μάχης, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε σωρὸς ἀπὸ ὀστᾶ μαχητῶν. Οἱ νέοι ὅμως νεκροὶ ὑπὸ τα σημερινὰ ἐρείπια δὲν εἶναι στρατιῶται.

Τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα προστατεύουν τὴν πόλιν, εὑρίσκονται εἰς μακρυνὰς στρατηγικὰς θέσεις καὶ ὅσοι ἐντὸς τῆς πόλεως πίπτουν ὑπὸ τὴν βροχὴν τῶν γερμανικῶν ὀβίδων εἶναι ἄοπλοι πολῖται μὴ θελήσαντες νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς ἑστίας των.

— Τὸ ἀπίστευτον εἶναι ὅτι δὲν κατέστρεψαν τὴν Μητρόπολιν, εἶπεν ἕνας Ἀλσατὸς ὁ ὁποῖος μᾶς ἐχρησίμευεν ὡς ὁδηγός.

— Ἴσως διότι δὲν ἔχει ἀξίαν καλλιτεχνικήν, παρετήρησε κάποιος ἀπὸ ἡμᾶς.

— Πῶς δὲν ἔχει ἀξίαν καλλιτεχνικήν... Νὰ μὴ σᾶς ἀκούσουν ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι...Βλέπετε ἐκεῖ κάτω στὸ βάθος πίσω, ἀπ' ἐκείνας τὰς κατεστραμμένας στέγας, τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Μητροπόλεως. Εἶναι περιώνυμον. Ἕνα τραγοῦδι τοῦ τόπου, πολὺ παλαιό, λέγει ὅτι τὸ κωδωνοστάσιο τοῦ Στρασβούργου εἶναι τὸ ὑψηλότερο, τοῦ Φριβούργου τὸ ὠγκωδέστερο, ἀλλὰ τοῦ Τὰν εἶναι τὸ ὡραιότερο. Καὶ θαρρῶ, μὰ τὴ ζωή μου, ὅτι τὸ τραγοῦδι λέγει τὴν ἀλήθεια... Πᾶμε νὰ τὸ ἰδῆτε καὶ θὰ κρίνετε μόνοι σας.

Μέσα ἀπὸ τοὺς στενοὺς καὶ σκοτεινοὺς δρόμους τῆς «παλαιᾶς πόλεως» διηυθύνθημεν πρὸς τὴν πλατείαν τῆς Μητροπόλεως, χωρὶς νὰ συλλογιζώμεθα τὸν κίνδυνον τῶν ὀβίδων.

Ἡ Μητρόπολις δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸ ἀρχαῖον προάστειον, ἀλλ' εἰς τὸ βιομηχανικὸν κέντρον τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον οἱ κάτοικοι μὲ ὑπερηφάνειαν ὀνομάζουν «μικρὰ Μυλούζ».

— Τὸ βλέπετε! μᾶς λέγει ὁ ὁδηγός μας.

Τὸ βλέπομεν, πράγματι. τὸ κωδωνοστάσιον, ὑψηλόν, ὡραῖον, ἄξιον νὰ παραβληθῇ πρὸ τοῦ Στρασβούργου, ὅπως λέγει τὸ παλαιὸν τραγοῦδι. Καὶ βλέπομεν τὴν στέγην τοῦ ἱεροῦ μὲ πολύχρωμα σμαλτωμένα κεραμίδια. Ἀλλά, ὅταν ἠθελήσαμεν νὰ θαυμάσωμεν τὴν πρόσοψιν, εἴδομεν ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τὴν εἶχαν καλύψει

μανίας συνεπλήρωσε τὴν ἄλυσσον τῶν ἐχθρῶν.

Τί ὅμως κατόρθωσαν μὲ ὅλα αὐτά;

Ἡ θέσις τῶν πιστῶν καὶ γενναίων μας συμμάχων τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων ἔμεινεν ἡ αὐτὴ καὶ ἡ Αὐστρία ἐκράτησε τὴν μεθ' ἡμῶν συνοχήν της παρ' ὅλον τὸν κλονισμὸν ὃν ἐπροξένησεν αὐτῇ ἡ κεραυνοβόλος δρᾶσις τοῦ Μπρουζίλωφ.

Τὸ σχέδιον λοιπὸν τοῦ ἐχθροῦ μας ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἀπέτυχεν ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐκτελέσεώς του.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ περιλάβωμεν τὴν ὅλην στρατιωτικήν μας θέσιν ἐν τοῖς διαφόροις μετώποις, εἰς τὰς ἀσημάντους ἐπὶ τοῦ Σὼμ προόδους τοῦ ἐχθροῦ καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχῆ συγκράτησιν τῶν ἐπιθέσεών του ἐπὶ τῶν ἄλλων μερῶν.

Ὁ σκοπὸς τῆς Γερμανίας

Τοιουτοτρόπως ὁ φρικώδης αὐτὸς πόλεμος, ἐξακολουθεῖ ἀκαταπαύστως καὶ νέοι λαοὶ εἰσέρχονται εἰς τὸν λουτρὸν αὐτὸν τοῦ αἵματος. Τί σκοπὸν εἶχε πάντοτε ἡ αἱματοχυσία αὕτη σᾶς εἶπον πολλάκις. Οἱ ἐχθροί μας ὀνειρεύονται τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωραίνης, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Τρεντίνου καὶ τῆς Τρανσυλβανίας.

Ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ πόλεμος ἦτο δι' ἡμᾶς ἀγὼν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς μας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο καὶ πρῶτοι ἡμεῖς θὰ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ προσέλθωμεν εἰς διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης. Ἐπράξαμεν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ πράξωμεν. Ποιὸς ὅμως θὰ ἦτο ἐκεῖνος ἐξ ἡμῶν ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ μᾶς συμβουλεύσῃ νὰ προτείνωμεν εἰρήνην, τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀντίπαλοι ὅπως τελευταίως ὁ κ. Μπριὰν ὠνομάζουν ἄτιμουν τὴν ὑπὸ τὰς σημερινάς περιστάσεις συνθηκολόγησιν, καὶ ὕβριν πρὸς τὰς ψυχὰς τῶν πεσόντων ἡρώων; Θέλουν τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου διότι ἐλπίζουν νὰ ἐπιτύχουν τὴν πραγμάτωσιν τῶν οὐτοπιῶν των.

Ἐὰν αἱ ἑκατόμβαι αὐξάνονται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, αἴτιοι εἶναι αὐτοὶ καὶ ἡ δίψα τῆς νίκης ἣν ὀνειρεύονται.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Γαλλίας ἐδήλωσεν εἰς ἕνα ἐκ τῶν ὑψηλῶν του λόγων ὅτι ἡ Γαλλία μάχεται διὰ μίαν εἰρήνην ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ κατὰ τὴν ὁποίαν διεθνεῖς συνθῆκαι θὰ ἐγγυηθῶσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐθνῶν ἐναντίον πάσης προσβολῆς,

Θέλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν Γερμανίαν ἀπὸ παντὸς ἀπροόπτου. Πιστεύει ὅμως ὁ κ. Μπριὰν ὅτι αἱ ἰδέαι αἵτινες πάντοτε ἐρύθμιζον τὴν πολιτικὴν τῶν κρατῶν τῆς συνεννοήσεως, ἐκεῖναι ἀκριβῶς αἱ ὁποῖαι προύκάλεσαν καὶ τὴν σύναψιν τῆς συμμαχίας ταύτης θὰ ἐπιτρέψωσι τὴν δημιουργίαν συνθηκῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὁποίων τὰ ἔθνη θὰ ζήσωσιν ὁμονοοῦντα καὶ ἐργαζόμενα διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ; Ἀμφιβάλλομεν.

Τὸ μέσος τῆς Ἀγγλίας

Καὶ ἡ Ἀγγλία. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν ἐπεδίωξε καὶ τὸ ὁποῖον ἀφίνει νὰ ἀναπτύσσεται καὶ τώρα ἐν τῇ σκιᾷ, τὴν ἐπέκτασιν δηλονότι ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς Γερμανίας ὡς ἔθνους. Τὸ διαρκὲς ὄνειρόν της, τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν Γερμανίαν ἐν οἰκονομικῷ βαράθρῳ, περίγελων τοῦ κόσμου καὶ ἀνίκανον νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτήν, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἀναγκάζει νὰ σκεπτόμεθα ἄλλως.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἡ Ἀγγλία μάχεται μὲ ἀριθμὸν στρατευμάτων τὸν ὁποῖον οὐδέποτε καθ' ὅλον τὸν ἱστορικὸν βίον της παρέταξε καὶ μὲ πολεμικὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν κατάφωρον παράβασιν ὅλων τῶν διεθνῶν συνθηκῶν. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν αὐτὴν τὸν μᾶλλον ἐγωϊστήν, τὸν μᾶλλον κακοῦργον ἐχθρόν μας.

Θὰ ἦτο ἄξιος ἀγχόνης κάθε πολιτικὸς ἄνθρωπος τῆς Γερμανίας ὁ ὁποῖος θὰ ἐφοβεῖτο νὰ μεταχειρισθῇ ἐναντίον τοιούτου ἐχθροῦ οἱονδήποτε πολεμικὸν μέσον τὸ ὁποῖον θὰ συνέτεινε πραγματικῶς εἰς τὴν συντόμευσιν τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος.

Σήμερον ὁ Γερμανικὸς λαὸς ἔχει καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ δείξῃ, συμμετέχων τοῦ πολεμικοῦ μας δανείου, ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν σκοπὸν ἔχουσαν τὴν νίκην. Ὁ πόλεμος θὰ διαρκέσῃ ἀκόμη. Οὐδαμόθεν βλέπομεν τὴν εἰρήνην. Τὸ σύνθημά μας λοιπὸν ἂς εἶνε πάντοτε «Ἐλεύθερος ὁ δρόμος διὰ τοὺς ἱκανούς.»

Α. ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ
Ὀφθαλμιατρὸς

Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ὀφθαλμικὰ νοσήματα ἀποτελεσματικώτατα καὶ τάχιστα. Δέχεται εἰς τὸ φαρμακεῖον *Σ. Ἀλεξανδροπούλου* εἰς τὴν Ἐπάνω Σκάλαν ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ 2—6 μ. μ.

Τὴν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν δωρεάν.

ΤΟ ΚΟΜΦΕΤΙ ΜΑΣ

ΛΕΣΒΙΑΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Παραστρατημένη

Κι' ὅ,τι ἐκεῖνος σκληρὰ σοῦ ἀρνήθη
τῆς νιότης σου πρῶτα τὴν ἱερότη
ἀφοῦ μόλυνε, ἀπ' τὴ γῆ, μάννα πρώτη
καὶ στερνὴ καλοπρόσδεχτα σοῦ ἐδωρήθη

Κι' ἀναπαμοῦ καὶ γλυκασμοῦ, στὰ πλήθη
τῶν πόνων σου, μνημοῦρι σοῦ ἐδόθη,
κι' ἡ θλίψη σου μαρτυρικὴ ἔγινε ἁπλότη
ποῦ στοῦ προσώπου τὴν ὠχρότη ἐχύθη.

Τὸ μεγάλο κρίμα στὸ λαιμὸ ἐκείνου
ὄχι. Τῆς κοινωνίας οἱ τυφλοὶ νόμοι
ἔτσι προστάζουν νὰ τιμωρίεται ἀκόμη

ἡ παραστρατημένη νιότη. Κοίμου
ἀναπαμένη στῆς στιγαλιᾶς τὴ βαστιλεία
Ἱέρεια στῆς θλίψης τὴν τραγωδία.

Ἁγ. Παρασκευή

Κ. Μάκιστος

— Ἡ καταγραφὴ τῶν στρατευσίμων προχωρεῖ θαυμάσια καὶ μὲ ὑπερβολικὸν ἐνθουσιασμόν.

— Ἀπὸ κάποιο χωριὸ μάλιστα ὅλοι οἱ νέοι κατέβηκαν ἐν εἴδει διαδηλώσεως μὲ σημαίαν καλπουσικὴν ἐπὶ κεφαλῆς.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ «νέα Ἑλλάδα» ποὺ θὰ ἐλευθερώσῃ τώρα μὲ τὴ σειρά της τὴν Παλαιάν.

— Καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ πράσφυγες, «τὸ ἄθροισμα διαφόρων φυλῶν», ὅπως τοὺς εἶπε ἕνας ὑπουργὸς, εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου ἔφερνε γῦρο αἷμα διοχετευθὲν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴ γάμπα του Περικλέους.

— Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Μικρασία ἡ....ἀποικιακή.

— Ὁ τέως καθηγητὴς τῆς ζωολογίας καὶ ἤδη ὑπουργὸς εἰς τὸν διδασκαλικὸν σύλλογον τῆς κυβερνήσεως τοῦ Κωνσταντίνου Γεωργίου,

— Δώδεκα ὧρας πρὶν κληθῇ ὑπὸ τοῦ φρουράρχου Τατοΐου, διὰ νὰ παράσχῃ τὰ ζωολογικά του φῶτα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας,

— Ἐδίδασκε εἰς τὸ μάθημά του «Τὰς ἐξολοθρευτικὰς ἰδιότητας τῆς ντομάτας ἐπὶ τῶν μικροβίων».

— Διὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦ πράγματος ἡ «Ἑστία» δημοσιεύει ὁλόκληρη τὴν παράδοσιν τοῦ ὑπουργοδασκάλου,

— Ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ γέφυρα τῆς εἰσπηδήσεώς του ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

— Τώρα δὲν χρειάζεται βεβαία καθόλου προφητικὸν πνεῦμά.

— Για νὰ ξηγήσῃ κανένας τὸν συμβολισμὸν τῆς συμπτώσεως αὐτῆς.

— Ἡ Κυβέρνησις τῶν δασκάλων ἤρχισεν ἀπὸ ντομάτες.

— Ὡρισμένως θὰ καταλήξῃ μὲ ἐνθουσιώδη λαϊκὴν ἀποπομπὴν ὅπου θὰ πρωταγωνιστῇ τὸ ἴδιο σαλατικόν, εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ Ἔθνους.

— Προχτὲς τὸ ἀπόγεμα,

— Ἕνα ψάρι μεγάλο σαν κ' ἐκεῖνο ποὺ ἐκατάπιε ὡς λουκουμιὰν τὸν Ἰωνᾶν,

— Εἰσῆλθε μέσα στὸ λιμάνι κυνηγώντας ἕνα κοπάδι ψαράκια.

— Τοῦ ἔγινε ἀπὸ τοὺς βαρκαρηδες ἀπόθεωτικὴ ὑποδοχή.

— Οἱ βάρκες τὸ ἐτριγύρηξαν μὲ πολιορκητικὰς ὁρέξεις,

— Καὶ τὰ καμάκια ὑψώθησαν ἡρωϊκά.

— Ἀλλὰ τὸ κῆτος μὲ μίαν θαυμασίαν δουτιὰν τόσκασε ἀπὸ τὴν κακὴν γειτονιὰ τῶν βαρκαρηδων,

— Οἱ ὁποῖοι ἔμειναν—ταμπλὼ—μὲ τὰ ἀκόντια σηκωμένα εἰς γραφικωτάτην θέβαια στάσιν.

— Καὶ κάτι, ποῦ θὰ σᾶς πῶ ὑπὸ αὐστηροτάτην ...ἐχεμύθειαν.

— Εἶναι ἀπὸ τὸ «ρόδινον ρεπορταζ» μας, καὶ μᾶς τὸ ἐσφύριξε μία ἀπὸ τὶς πλέον διαβολικὰς ρεπορτερίτσες μας.

— Λοιπὸν... αὐτὸ μεταξύ μας.

— Ἐζητεῖτο φυρί—φυρὶ ἕνα καινούργιο φυλλάδιο γυναικείων φιγουρινιῶν παρισιάνικης ἐκδόσεως.

— Φυλλάδιο ἐδῶ, φυλλάδιο ἐκεῖ, φυλλάδιο πουθενά.

— Στὸ τέλος ἀπεκαλύφθη ὅτι τὰ φιγουρίνια εὑρίσκοντο ὑπὸ μελέτην καὶ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ κυρίου... Μᾶς!

— Ἔτσι λοιπὸν Κὲ Συνταγματάρχα, αἴ;

— Sacre nome de Dieu!

— Κρατῶντας μιαν ὑπόσχεσή σᾶς διηγούμεθα «πῶς ὁ «ντόρος» δὲν ἐπληγώθη εἰς τὸ Κιλκίς».

— Αὐτὸ για νὰ μὴν ἀγγίζῃ ἄλλη φορὰ πληγὲς ποὺ πρέπει νὰ σέβεται.

— Ἦταν ἡ βραδυὰ ποὺ στὸν Κῆπο ἐδίνετο χορὸς πρὸς τιμὴν τοῦ Κσυντουριώτη καὶ τῶν ἀξιωματικῶν του. Ὁ συντάκτης μας εὑρίσκετο τότε ὑπὸ θεραπείαν ἐδῶ μὲ ἄδειαν, συνεπείᾳ μιᾶς πλευρίτιδος ποὺ εἶχε ἁρπάξει εἰς τὸν πρῶτο πόλεμο.

— Ἀκριβῶς ἐκείνη τὴ βραδιὰ ἔφευγε γιὰ τὰς τάξεις του ἐπειδὴ ἐκηρύσσετο ὁ Βουλγαρικὸς πόλεμος. Ἦτανε μια μεγάλη παρέα φίλων ποῦ ὕστερα ἀπὸ γενναῖο γλέντι συνώδευαν ἕως τὸ βαπόρι τὸν κ. Μυριβήλην. Μαζύ τους ἦτανε καὶ ὁ «ντόρος» ἐνθουσιασμένος μέχρι θηριωδίας. Κατόπιν μερικῶν ποτηριῶν μπύρας, ὁ «ντόρος» ἐδήλωσεν ἐπισήμως καὶ ἀμετακλήτως ὅτι «αἰσθάνεται μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ ρουφίξῃ ἕνα ποτῆρι Βουλγάρικο αἷμα».

— Ὁ συντάκτης μας τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ κορέσῃ τὴν ἐρυθρὰν του δίψαν ἂν ἁπλούστατα ἀρχότανε μαζύ του. Ὁ «ντόρος» — εὑρῆκεν λογικὴν τὴν ἀπάντησιν καὶ ἔτσι ὑπὸ τὴν τρελλὴν προπομπὴν φίλων καὶ συναδέλφων ἀνέβηκαν καὶ οἱ δύο ἐπάνω στὸ βαπόρι.

— Ἦταν νύξ ὡραία καὶ ἀστερόεσσα. Αἱ σκιαὶ τῶν σπιῶν ἔπεφταν μέσα εἰς τὸ νερά, ἡ μουσικὴ τοῦ Κήπου ἐρχότανε ἀπὸ μακρυά, καὶ ἄλλα πολλὰ ὡραῖα πράγματα συνέβαιναν γύρω.

— Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔκανε τὴν πλέον σωτηρίαν ἐπίδρασιν ἐπάνω εἰς τὸν ἀγαπητὸν «ντόρο» ἦτανε ἡ ὡραία θαλασσινὴ δροσούλα.

— Συνεπείᾳ ταύτης κατέπεσεν ὁ πατριωτικὸς ὀργασμὸς τοῦ συναδέλφου, καὶ συγχρόνως ἔπαψε πιὰ νὰ ἐπιθυμεῖ «ἕνα μεγάλο ποτῆρι γεμάτο βουλγάρικο αἷμα».

— Οἱ ἀποχαιρετισμοὶ ὅμως ταῦ εἶχαν γίνει θερμώτατοι ἐκ μέρους τῆς παρέας, καὶ τὰ φιλιὰ (ὁ τελευταῖος ἀσπασμὸς) εἶχαν δοθῇ συγκινητικώτατα. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ δικαιολογηθῇ ἡ μετάπτωσις, καὶ ὁ «ντόρος» ἐμάλωσε ξαφνικὰ καὶ ἀδικαιολόγητα μὲ τὸν συνάδελφον κ. Ἠλιάδην. Ὁ κ. Μυριβήλης ἐβοκίμασε νὰ τὸν...συνεφέρῃ, καὶ ὁ «ντόρος» τὸν ὕβρισε παιητικώτατα καὶ ἐρρόντισε νὰ μὴ τὸν ξαναταμώσῃ οὔτε πάνω στὸ βαπόρι, οὔτε ὅταν ἐβγαινεν στὴ Θεσσαλονίκη.

— Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο πὼς ὁ «ντόρος» ἀντὶ νὰ ὁδεύσῃ κατὰ τῶν Βουλγάρων, ὅδευσε πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου...ἐκάρη μοναχός. Καὶ ὅταν ὁ συντάκτης μας εὑρίσκετο κάποτε ξαπλωμένος σὲ μιὰ ἀναπαυτήρα εἰς τὸν περίβολον τοῦ «Νοσοκομείου τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου» ὅπου ἐθεράπευε τὸ τραῦμα του,

— Εἶδε τὸν «ντόρα» νὰ ἔρχεται γιὰ νὰ τὸν.... συγχαρῇ. Καὶ τότε διημήρθη μεταξὺ τῶν δύο δημοσιογράφων ὁ ἑξῆς ἀπολαυστικὸς διάλογος.

— Ντόρος (μὲ ἀπόπειραν φιλιοῦ) Ἄ! ἐπὶ τέλους σὲ βρῆκα! Σὲ συγχαίρω, ἀγαπητέ μου, γιὰ σὴν πληγή!

— Μυριβήλης. (Ἀποκρούων τὸ φίλημα). Μερσί. Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ κάνῃς τὸν κόπο!

— Ντόρος. Ξέρεις....ἐγὼ τώρα ἐργάζουμαι ἐδῶ στὴ Θεσσαλονίκη. Εἶμαι συντάκτης στὸ «Θάρρος».

— Μυριβήλης. Μπράβο! Μόνο....γιὰ τὸ «Θάρρος» ἤσουνα κατάλληλος.

— Καὶ ἔτσι οἱ δύο φίλοι ἐχωρίσθηκαν γιὰ πάντα.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ «πληγὴ τοῦ Κιλκὶς» ποὺ θέλησε να εἰρωνευθῇ ὁ «ντόρος».

— Μπορεῖ νὰ διαψεύσῃ μιὰ γραμμίτσα τῆς ἱστορίας αὐτῆς ὁ «συμπαθὴς ποιητὴς»; ἢ αἱ στῆλαι τῆς «Σάλπιγγος» ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν....«πολύτιμες»;!

Τὸ ρεπὲδι

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἀπευθυνθέντες πρὸς τὸν κ. Παπανδρέου, παρεκαλέσαμεν αὐτόν, ὅπως μᾶς ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατυπωθεισῶν ἐν τῇ προηγρύξει του προγραφικῶν ἀρχῶν. Ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος εὐηρεστήθη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν:

«Ἔπρεπε φυσικὰ ν' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὰ περισσότερον ἐπείγοντα ζητήματα. Ἀπὸ τὴν ἀπογραφὴν τῶν προσφύγων, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς ἐπικειμένης στρατολογίας, καὶ ἀπὸ τὸν κανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἐξαγωγῆς καὶ μεταφορᾶς τῶν διαφόρων προϊόντων. Κατόπιν συσκέψεως μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατόπιν δὲ μετὰ τῆς συσταθείσης πενταμελοῦς γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, κατηρτήσαμεν πίνακα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἐκδοθῇ τὸ σχετικὸν διάταγμα. Ἀσχολούμεθα τώρα μὲ τὰ ζητήματα τῆς ἀσφαλείας. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἀπεφασίσθη ἡ αὔξησις τῆς δυνάμεως τῆς Ἀστυνομίας, πρὸς τοῦτο δὲ ὑπεβλήθη σχετικὴ παράκλησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐπειδὴ ἡ πλήρης ἀσφάλεια ἀποτελεῖ τὸ στοιχειῶδες καὶ πρώτιστον ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ παρασχεθῇ εἰς τὸν τόπον ἀπὸ τὸ νέον καθεστώς.

Ἐπίσης θεωρῷ ἀμέσως ἐπεῖγον τὸ ζήτημα τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας. — Παρεκάλεσα, ὅπως ἐκ διαφόρων τμημάτων τῆς διοικητικῆς μου περιφερείας μοὶ ὑποβληθῶσι σχετικὰ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖ νὰ συμβουλευθῶ, πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεων. Ὁ τόπος ἔχει πεῖραν πολλῶν συστημάτων τοῦ παλαιοῦ Τουρκικοῦ, τοῦ κατόπιν ἐφαρμοσθέντος Κρητικοῦ, καὶ τοῦ νῦν ἰσχύοντος. Καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἦτο σκόπιμον ἂν καὶ ὁ τύπος διέθετε τὰ στήλας του πρὸς συζήτησιν τοῦ σημαντικοῦ διὰ τὸν τόπον ζητήματος. Εἰς τὸν τύπον ἐπίσης θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ συζήτησις περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπόσχεσίν μου, ἔχω ἀπόφασιν νὰ συστήσω. Τοιουτοτρόπως θὰ καθίστατο πληρεστέρα ἡ ἐπαφὴ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ αἱ ἀποφάσεις θὰ ἐνεῖχον ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπιδοκιμασίαν τῆς Νήσου. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ἐλέγχου, ὅστις θὰ ἐνεργηθῇ, συνέστησα πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν ἐξ ἐντοπίων, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν διαχείρησιν τοῦ προσφυγικοῦ Ταμείου, θὰ ἐκτείνωσι τὸν ἔλεγχον αὐτῶν ἐπὶ πάσης διαχειρίσεως δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐξετάζοντες ὄχι μόνον τὰ βιβλία τῶν διαχειριστῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶν σχετικὸν δυνάμενον νὰ τοὺς διαφωτίσῃ. Ὁ ἔλεγχος αὐτὸς πρὸ παντὸς ἐπείγει. Ὁ Δημόσιος ὑπάλληλος εἰς τὴν Μυτιλήνην, κατὰ κανόνα, θεωρεῖται ὀλίγον ὕποπτον ὑποκείμενον. Εἶνε ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γίνῃ πλήρης ἡ ἐκκαθάρισις διὰ ἀντιπροσώπων αὐτῆς τῆς κοινωγίας διὰ νὰ ἀποκαταστοῦν ὅσοι ὑπολειφθοῦν, εἰς τὸ ἀρμόζον πρὸς τὴν Δημοσίαν αὐτῶν θέσιν ἠθικὸν καὶ κοινωνικὸν κῦρος.

Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἄλλα ζητήματα πρὸς λύσιν. Ἀλλὰ θὰ ἔλθουν μὲ τὸν καιρόν τους. Δὲν ἠμπορῶ, δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ πέρνω βιαστικὰς ἀποφάσεις καὶ μάλιστα ἐπὶ ζητημάτων, τὰ ὁποῖα συνεπάγουν σπουδαῖα οἰκονομικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου ἢ ἀποτελοῦν ἱδρυσιν θεμελιωδῶν διοικητικῶν θεσμῶν.

Μὲ ἐρωτοῦν μερικοὶ φίλοι μου, διατὶ δὲν συνετελέσθησαν ἀκόμη ὅλα. Ἀλλὰ δὲν ἔχω, παρὰ πέντε ἡμέρας Διοικητής. Ἀκόμη φιλοξενοῦμαι εἰς Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας. Μόλις αὔριον ἐγκαθίσταμαι εἰς τὰ Γραφεῖα μου, συμβαίνει προσθέτως καὶ τὸ ἑξῆς: Μοὶ ἀνετέθη δικαιοδοσία Κυβερνήσεως, καὶ ὅμως εἶμαι μόνος, ἄνευ οὐδεμιᾶς ὀργανώσεως σχετικῶν ὑπηρεσιῶν. Ὅλα πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν τώρα. Διὰ νὰ ὀργανώσω τὰς οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας, ἀπηυθύνθην πρὸς ἐντοπίους ἐγκρίτους πολίτας, ὅπως ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἰκονομικοῦ τμήματος τῆς Διοικήσεως. Δυστυχῶς ὅμως διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους μοὶ ἀνέπτυξαν, ἐδυσκολεύθησαν νὰ ἀποδεχθοῦν.

Καὶ δι' αὐτὸ εἰς οὐδένα διορισμὸν προέβην εἰσέτι. Ὑπομονὴ λοιπόν. Πρὸ παντὸς ὅμως ἐμπιστοσύνη. Μόνον διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης ἠμπορεῖ νὰ εὐοδωθῇ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ ἡ ἰδική μου ἀποστολή. Διότι δὲ μοὶ παρέχεται τόσον πλήρης καὶ ἀνεπιφύλακτος, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθύνω πρὸς τὴν Μυτιλήνην θερμοτάτας εὐχαριστίας.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τὸ ἐνταῦθα Προξενικὸν Πρακτορεῖον τῆς Γαλλίας ἀνακοινεῖ τὰ ἀκόλουθα.

30 Σεπτεμβρίου ὥρ. 11 π. μ.

Πρὸς βορρᾶν τοῦ Σὼμ ἐπραγματοποιήσαμεν ἀρκετὰς προόδους πρὸς δυσμιᾶς τοῦ Σελὺ-Σελεζέλ.

Πρὸς νότον τοῦ Σὼμ μεγάλη ζωηρότης ἀμφοτέρων τῶν πυροβολικῶν ἄνευ ἐνεργείας πεζικοῦ.

Εἰς τὰ Βόσγια διεξηγάγομεν ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις κατὰ τὰς ὁποίας συνελάβομεν 11 αἰχμαλώτους. Τὸ πυροβολικόν μας ἐβομβάρδισε ἐργοστάσιον ἀσφυξιογόνων πλησίον τῆς Μυλκοὺς προξενῆσαν μεγάλην πυρκαϊάν.

30 Σεπτεμβρίου 3 μ. μ.

Οὐδεμία ἰσχυρὰ ἐνέργεια πυροβολικοῦ πρὸς νότον τοῦ Σὼμ καὶ τοῦ Βέβρ. Ἐπίσης τὴν νύκτα, ἡσυχία καὶ εἰς τὸ λοιπὸν μέτωπον. Στολίσκος ἀεροπλάνων μας ἐβομβάρδισε τὴν νύκτα τὸν σταθμὸν τοῦ Βιγνὲλ ὅπου ἐξηκρίβωσε ἀρκετὰς ζημίας.

"Ορος, ὅπου...ἐκάρη μοναχός. Καὶ ὅταν ὁ συντάκτης μας εὑρίσκετο κάποτε ξαπλωμένος σὲ μιὰ ἀναπαυτήρα εἰς τὸν περίβολον τοῦ «Νοσοκομείου τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου» ὅπου ἐθεράπευε τὸ τραῦμα του,

— Εἶδε τὸν «ντόρα» νὰ ἔρχεται γιὰ νὰ τὸν.... συγχαρῇ. Καὶ τότε διημήρθη μεταξὺ τῶν δύο δημοσιογράφων ὁ ἑξῆς ἀπολαυστικὸς διάλογος.

— Ντόρος (μὲ ἀπόπειραν φιλιοῦ) Ἄ! ἐπὶ τέλους σὲ βρῆκα! Σὲ συγχαίρω, ἀγαπητέ μου, γιὰ σὴν πληγή!

— Μυριβήλης. (Ἀποκρούων τὸ φίλημα). Μερσί. Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ κάνῃς τὸν κόπο!

— Ντόρος. Ξέρεις....ἐγὼ τώρα ἐργάζουμαι ἐδῶ στὴ Θεσσαλονίκη. Εἶμαι συντάκτης στὸ «Θάρρος».

— Μυριβήλης. Μπράβο! Μόνο....γιὰ τὸ «Θάρρος» ἤσουνα κατάλληλος.

— Καὶ ἔτσι οἱ δύο φίλοι ἐχωρίσθηκαν γιὰ πάντα.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ «πληγὴ τοῦ Κιλκὶς» ποὺ θέλησε να εἰρωνευθῇ ὁ «ντόρος».

— Μπορεῖ νὰ διαψεύσῃ μιὰ γραμμίτσα τῆς ἱστορίας αὐτῆς ὁ «συμπαθὴς ποιητὴς»; ἢ αἱ στῆλαι τῆς «Σάλπιγγος» ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν....«πολύτιμες»;!

Τὸ ρεπὲδι

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Δρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΡ. ΣΑΒΒΑ
Τέως ἐσωτερικοῦ ἰατροῦ τοῦ Νοσοκομείου
ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

Τελεία καὶ ριζικὴ θεραπεία Βλεννορροίας, Συφιλίδος, Ἑλκῶν, Κονδυλωμάτων καὶ τῶν ἐπιπλοκῶν των, διὰ τῶν τελευταίων μεθόδων. Ἐνδοφλέβιοι ἐνέσεις «Νέο - 606» καὶ «102» κτλ. Δερματικὰ Νοσήματα—Μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις.
Ὧραι ἐπισκέψεων 8 1)2 — 11 1)2 π. μ. καὶ 2 1)2 — 5 μ. μ.
Συνοικία Ἁγίων Ἀποστόλων — Μυτιλήνη
10—90

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
Κ. ΨΑΡΕΛΗ
ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Κεντρικὴ ἀγορά, κάτωθεν Ἐκκλησίας Ἁγ. Θεράποντος ἔναντι Δέσχης «Προόδου».

Εἶναι τὸ μόνον εἰδικὸν—τελειότερον ἐργοστάσιον οἰνοπνευματοποιίας ἐνθα δύναται τις νὰ εὕρῃ τὰ ἀνόθευτα, εὔγευστα ἄγνα ἠδύποτα ἀπηλλαγμένα πάσης ξένης ἐπιβλαβοῦς οὐσίας εἰς φιάλας καὶ βαρέλια, κατασκευασμένα ἐκ τῶν περιφήμων σταφυλῶν Καλλονῆς, Ἐρεσσοῦ καὶ τελειοποιημένα δι' ἀμύθων τελειοτάτου συστήματος διπλῆς ἀποστάξεως. Μεγάλη παρακαταθήκη Κονιακ, Μαστίχας, Τσίπουρου, Τσίπρες, Ὀλύγας κτλ.

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 9—12 π. μ. καὶ 2—6 μ.μ.
Συνοικία Ἅγιος Γεώργιος

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ . .	Δραχ. 20	ΕΤΗΣΙΑ . .	Δραχ. 30
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .	» 12	ΕΞΑΜΗΝΟΣ .	» 18

Διαφημίσεις καὶ καταχωρίσεις μὲ ἰδιαιτέρας συμφωνίας

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις;
«ΕΛΛΟΓΟΣ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:
Μ. Σ. Βάλλης — Σ. Μυριβήλης

ΜΥΤΙΛΗΝΗ 2 Ὀκτωβρίου 1916

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. τηλ. 12037

ΑΘΗΝΑΙ 1 Ὀκτωβρίου ὥρα 9 μ. μ.

ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΝΙΚΑΙ

Καίτοι οἱ Βούλγαροι οἱ ἀγωνιζόμενοι πρὸ τοῦ Μοναστηρίου, ἐνισχύθησαν διὰ δύο Γερμανικῶν Μεραρχιῶν, ἐξηναγκάσθησαν ὑπὸ τῶν Σέρβων εἰς ὑποχώρησιν καὶ ἐκκένωσιν τοῦ χωρίου Σοκόλ, πρὸς βορρᾶν τῆς Σλιβίτσας τὸ ὁποῖον κατελήφθη ὑπὸ τῶν προελαυνόντων Σερβικῶν στρατευμάτων.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Τὸ πρακτορεῖον Στεφάνι διαψεύδει τὴν εἴδησιν καθ. ἣν ἡ Ἰταλία ἀνθίσταται εἰς τὴν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜ

Αἱ προπαρασκευαὶ διὰ τὴν νέαν περὶ τὸ Σῶμ ἐπίθεσιν ἐξακολουθοῦσι δι' ἀκαταπαύστου βομβαρδισμοῦ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΛΟΥΓΚΑ ΤΖΩΡΤΖ

Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς Λόϋδ Τζώρτζ ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ βοηθήσῃ, διὰ παντὸς τρόπου, τὴν ἀγαπητήν της Ρουμανίαν, διὰ νὰ ἀντικρούσῃ τὰς Αὐστρογερμανικὰς ἐπιθέσεις.

Ἀριθ. τηλ. 12048

ΑΘΗΝΑΙ 1 Ὀκτωβρίου 1916, ὥρα 10 μ. μ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁ κ. Πολίτης ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου θὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Ἐκεῖθεν ὁ κ. Πολίτης θὰ ἀποσταλῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Εὐρώπην ἐπὶ εἰδικῇ σοβαρωτάτῃ ἀποστολῇ.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Κρήτης, κ. Τσιριμῶκος, προσεκάλεσε διὰ διαγγέλματος νὰ προσέλθουν, πρὸς ἐθελοντικὴν κατάταξιν, πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσιν ὅπλα. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Κρητῶν ἀπερίγραπτος. Πανταχόθεν οἱ ἐπίστρατοι προσέρχονται κατὰ χιλιάδας.

ΤΕΛΕΙΑ ΑΠΟΔΟΧΗ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνελθὸν ἐδέχθη ὅλους τοὺς ὅρους τῆς νέας Νότας τοῦ Ναυάρχου Φουρνέ. (Ὁ ἔλεγχος τῶν σιδηροδρόμων καὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἤρχισεν.

Ἐπίσης αὔριον (σήμερον) ἄρχεται ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἀστυνομίας ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ ἀποσπασματαρχῶν ἀξιωματικῶν.

ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ὁ Λαὸς τῆς Ἀψίστης προσεχώρησεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν κίνημα.

ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Εἰς τὴν Γερμανικὴν Βουλὴν ὁ βουλευτὴς Βίσερμαν ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν βουλευτῶν.

ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀριθ. 5032 ΘΕΣ)ΝΙΚΗ 1 Ὀκτωβρ. Μεσημβρία

ΑΘΡΟΑ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

Συνεχῶς καὶ ἐν μεγίστῳ ἐνθουσιασμῷ ἀφικνοῦνται πανταχόθεν ἐθελονταί. Δύο μεραρχίαι στρατοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἑτοιμάζονται νὰ συμμετάσχουν τοῦ ἀγῶνος.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης παρέθηκε γεῦμα εἰς τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν Λευκὸν Πύργον. Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν 300 προσκεκλημένοι ὡς καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ξένου καὶ ἐγχωρίου τύπου, τὸ δικαστικὸν σῶμα Θεσσαλονίκης, Βερροίας, Φλωρίνης καὶ Ἐδέσσης, ὁ Γενικὸς Ἄγγλος πρόξενος Καβάλλας, ἡ στρατιωτικὴ ἀκολουθία τοῦ κ. Βενιζέλου, οἱ παρεπιδημοῦντες πολιτευταί, οἱ διοικητικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὁ Λιμενάρχης.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΥΜΒΡΑΚΑΚΗ

Κατὰ τὸ γεῦμα ὁ στρατηγὸς Ζυμβρακάκης ἐξ ὀνόματος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης προέπιεν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως εἰπὼν ὅτι ἡ ἄμυνα παραδίδει τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου της εἰς τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ἀπαντῶν ὁ κ. Βενιζέλος, ἐν λόγῳ προξενήσαντι κατάπληξιν διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὰς ἐννοίας του, ηὐχαρίστησε τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ συνεχάρη τοὺς μὴ καμφθέντας ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς καταπτώσεως ἀξιωματικούς, καίτοι εἶπε ἀναγνωρίζει ποιάν τινα σπουδὴν εἰς τὴν ἐνέργειάν της.

Ὑπομιμνήσκει ὅμως ὅτι οἱ ἀπομένοντες δὲν στεφανοῦνται καὶ πλέκει μὲ ὑπέροχον γλαφυρότητα τὸ ἐγκώμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ὑπέστη ἀνὰ μέσῳ τῶν αἰώνων ὑπὲρ τῆς Μεγάλης ἰδέας, καὶ τὸν ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου ὁ ἐκμανεὶς ἐν Ἀθήναις ἀπολυταρχισμὸς ἐν συμμαχίᾳ μετὰ τῆς ἀναθιωσάσης φαυλοκρατίας, καθ' ἣν στιγμὴν ὑπῆρχον πλήρεις αἱ συνθῆκαι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑψιπετεστέρων Ἰδεωδῶν.

ΤΙ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ

Ἐνδείκνυται, ἐξηκολούθησε μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, ἡ σύγκλησις ἐθνικῆς συνελεύσεως πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ καταρρακωθέντος συντάγματος. Πρὸς τὸ παρὸν ἐπείγει ἡ στρατιωτικὴ σύνταξις τῆς Χώρας πρὸς τήρησιν τοῦ δοθέντος πρὸς τὴν Σερβίαν λόγου τῆς τιμῆς μας καὶ στενὴν σύμπραξιν μετὰ τῶν φίλων καὶ προστατῶν μας.

ΟΧΙ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

Ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, εἶπε, ἀγανακτοῦσα ἀποστέργει τὴν ἐλέῳ Θεοῦ βασιλείαν τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶχε φαντασθῇ ὁμοίαν τῆς πρωσσικῆς.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

Τελευτῶν ὁ κ. Βενιζέλος πλέκει θαυμάσιον τὸ ἐγκώμιον τοῦ Σερβικοῦ Λαοῦ.

ΤΙ ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕΝ

Τὸν λόγον τοῦ κ. Προέδρου ἐνθουσιώδεις ἐκάλυπτον ζητωκραυγαί. Τὰ ζήτω ἡ Δημοκρατία καὶ κάτω ὁ βασιλεὺς ἀντηκοῦσιν παντοῦ. Ὁ στρατηγὸς Μηλιώτης προπίνει ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ κ. Ζουρίδης ὑπὲρ τοῦ Φιλελευθέρου τύπου. Τὸ γεῦμα ἔληξεν ἐν μέσῳ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ.

ΠΟΤΕ ΣΥΜΠΛΗΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Τὰ ὑπουργεῖα συμπληροῦνται σήμερον.

Ν. ΞΗΡΟΣ

Η ΛΕΣΒΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ἀστυνομικὴ διάταξις
περὶ διατιμήσεως ζακχάρεως

1) Διὰ τὴν πώλησιν τῆς ἀφιχθείσης ἐνταῦθα ζακχάρεως 28.000 ὀκ. ἰσχύουσι τὰ διατασσόμενα διὰ τῆς ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 26 Ἀστυνομικῆς διατάξεως, ὡς πρὸς τὴν τιμὴν (χονδρικῶς 2,20 λιανικῶς 2,40) καὶ πώλησιν τῆς ζακχάρεως παρὰ τῶν ἐμπόρων καθ' ὃν τρόπον προμηνθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 26 ἀστυνομ. διάταξις μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι θὰ ἀνοίξωσι οἱ ἀγοραστοὶ πωληταὶ νέον βιβλίον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ σημειώνωσι τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἀγοραστῶν καὶ εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ὑπογράφωσιν οἱ ἀγοραστάι.

2) Οἱ ἔχοντες εἰσέτι ζάκχαριν ἐκ τῆς ποσότητος τῶν 12,000 ὀκ. θὰ ἐξακολουθήσωσι πωλοῦντες αὐτὴν καὶ σημειοῦντες τὰς πωλήσεις κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἰς τὸ πρῶτον τῶν βιβλίων.

3) Δι' ἑκάστην οἰκογένειαν διαμένουσαν ἐν τῇ πόλει Μυτιλήνης ὡρίσθη παρὰ τῆς ἀριθμοδίας Ἐπιτροπῆς, ὅπως δοθῶσιν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπὸ ἀρχῆς, ἕως 2 1)2 ὀκάδες, παρ' ἑνὸς καὶ μόνου ἐκ τῶν παντοπωλῶν.

Οἱ παραβαίνων τῆς παρούσης θέλουσι τιμωρηθῆ συμφώνως τῷ Νόμῳ.

Ἡ δ' ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα.

Ὁ Ἀστυν. Διευθυντὴς Λέσβου
Ν. Τζίκας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν τροφίμων ὡρίσθη, ὡς κατωτέρω σημειοῦται, ἡ διανομὴ τῆς ἐξ 28,000 ὀκάδων ζακχάρεως εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας τῆς νήσου Λέσβου, πλὴν τῆς ἐπαρχίας Πλωμαρίου, δι' ἣν συμφωνήθη.

Οἱ κ. Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων θὰ ἐφοδιάσωσι τὰς παρ' αὐτῶν ἀποσταλησομένας Ἐπιτροπὰς διὰ πιστοποιητικῶν φερόντων καὶ σφραγῖδα, ἵνα αὗται παραλάβωσι τὸ ἀναλογοῦν δι' ἑκάστην Κοινότητα ποσὸν ζακχάρεως.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων καθίστανται ὑπόλογοι ἀπέναντι τῆς ἐνταῦθα Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον διανομὴν τῆς ζακχάρεως εἰς τοὺς παντοπώλας τῆς περιφερείας των.

Ἐπαρχία Μυτιλήνης

Μόρας σακκίδια 8, Ἀφάλωνος 3, Παναγιούδας 3, Παμφύλων 8, Θερμῆς 6, Πύργων Θερμῆς 2, Ἠηγῆς Κώμης 3, Μυστεγνῶν 7, Βαλτζίου 1, Λουτρῶν 8, Καγιαννίου Ἀκρωτηρίου 3, Παγανίου 2, Βαρειᾶς Κρατήγου 2, Ἁγίας Παρασκευῆς 3, Ἀκλειδιοῦ 1, Ἐλεφαντῶν 1, Κένδρου 1, Πυργὶ 1, Ἄνω Χάλυκος 1, Κάτω Χάλυκος 1

Περιφέρεια Γέρας

Σκαπέλου σακκίδια 12, Μεσαγροῦ 7, Παπάδου 6, Περάματος 7. Πλακάδου 2, Παλαιοκήπου 4

Περιφέρεια Μανδαμάδου

Μανδαμάδου σακκίδ. 12, Κάππης 6, Κλειστῶν 3.

Περιφέρεια Ἀγιάσσου

Ἀγιάσσου 21, Ἀσωμάτου 3, Ἱππείου Κεραμίου 3. Σκούνδας 1.

Ψηφομετώπου σακκίδ. 3, Λαφιώνας 2, Ἀγίας Κλαπίδου 9, Πέτρας Πετρῆ Ἀχειλοπηγῆς 4, Σκαλοχωρίου 7.

Περιφέρεια Μολύβου

Μολύβου σακκίδια 16, Συκαμιᾶς 6, Ἀργένου 2, Χάλυκος 2, Γελοίων 4, Φίλιας 8, Ἀνεμοτιᾶς 4, Σκούταρης 4.

Περιφέρεια Καλλονῆς

Καλλονῆς σακκίδ. 11, Παρακοίλων 4, Δάφια 2, Ἁγ. Παρασκευῆς 14, Κλωμιδάδου 4, Κεραμίου Παπιανᾶ 2.

Περιφέρεια Πολυχνίτου

Πολυχνίτου σακκίδ. 20, Βρυσσιὰς 7, Βασιλικῶν 6, Λισβορίου 6, Ἀμπελικῶν, Βούρκου 2.

Περιφέρεια Ἐρεσσοῦ

Ἐρεσσοῦ σακκίδ. 9, Συγρίου 3, Μεσοτόπου 6, Ἀγιασυλλίων Τσίπρας 7, Βατούσης 7, Πτεροῦντος 3, Ἀγρίων 2, Ἄγρας 6, Ρεύματος 1.

Αἱ ἀρχὴν ἀρξόμεναι ἐνταῦθα Ἐπιτροπαὶ τῶν Κοινοτήτων θὰ λάβωσι παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας τὴν δέουσαν σημείωσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ παραλάβωσι παρ' ὡρισμένων ἐμπόρων τὴν ζάκχαριν.

Ἐν Μυτιλήνῃ θὰ πωλήσωσι λιανικῶς ζάκχαριν οἱ ἑξῆς ἔμποροι καὶ παντοπῶλαι.

Χαδουμέλης καὶ Γεωργαντᾶς, ἀδελφοὶ Χ'' Χριστόφα, Ἀπ. Μαυρῖκος καὶ Σια, Χ'' Ἠλίας καὶ Χρυσοχόου Σια, Στεφάνου καὶ Σια, Νικόλαος Εὐσταθίου, ἀδελφοὶ Στυλιανοῦ, ἀδελφοὶ Κακαδέλη, Περικλῆς Μ. Νίκου, ἀδελφοὶ Λαλέλλη καὶ Σια, Σταυρινὸς, Χλοΐδης. Ψωμαδέλλης καὶ Στεφανίδης, καὶ Νικόλαος Ψαρρὸς, Κωνσταντῖνος Ξουράφης, Μιλτιάδης Γ. Καλπάκας, Δημήτριος Παπαδοπούλου καὶ Σια, Δ. Π. Ἀντωνίου Ἀλ. Σπέντας, Θεόδωρος Χ'' Τσομπάνης, Παναγιώτης Χ'' Στεφανῆς, Γεώργιος Δ. Βρύσσαλης, Κ. Γρ. Ἁγιασσώτης. Δημ. Χριστιανίδης, Εὐστράτιος Β. Βαγιανὸς, Βρεττὸς καὶ Δηλεγιάννης, Ἰωάννης Χρόνης, Γ. Σ. Ἀσλάνης, Π. Κ. Ποῦλος. Χαραλ. Φραντέσκος, Βασίλειος Τυραδέλλης, Θρασύβουλος Σαββιάδης, Ἰωάννης Π. Χ'' Γεωργίου, Ἀντώνιος Γκιτηλῆς, Ἀνέστης Δ. Κυρπόγλους, Ν. Χ'' Νικολάου, Κ. Βελέντζας, Παναγῆς Γ. Δουκάκης, Παναγ. Μαραμπούτης, Κυρ. Βαλσάμος, Ἀριστ, Λελήκανλης, Ἰωάννης Κ. Μπουρούν, Ἀχιλλεὺς Λουκιδέλλης, Σάββας Εὐσταθίου, Ν. Ζωγράφος, Γ. Σκοῦφος, Πλούταρχος Τουφεξῆς, Π. Δ. Καλλίας, Ἀριστείδης Μαυρογεώργης, Πανάνης Χριστοδούλου, Ἰ. Σεβαστὸς, Λουκιδέλης Σαλβαρλῆς, Βασίλειος Παλάτζης, Βασλ. Γερόντης, Ν. Κουζινόγλου, Μιλτιάδης Σαλβαρῆς, Καρ. Κοκκίνης, Δημ. Παπαφραντζέσκου, Ἀναστάσιος Κοντογιάννης, Παναγ. Κανταρᾶς, Π. Χονδρογιάννογλου, Μανωλακέλλης, Κ. Βουλοβίνης, Εὐστάθιος Τσαξορίδου, ἀδελφοὶ Καραλλῆ, Κ. Τσιμπλήης, Μιχ. Κατσικαδέλλης, Δεμερτζῆς καὶ Βακάλης, Γ. Κουνέλης, Ὀδυσ. Δ. Κεφάλας, Εὐστράτιος Τσισινιζῆς, Χαράλαμπος Βογιατζῆς, Μαρῖνος Λάμπρου.

Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Λέσβου
Ν. Τζίκας

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ 43ου

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα διὰ τοῦ ἐπιτάκτου «Ἑλένη» ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν μας ἐγκαταλειπόντες τὸν Βόλον ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τοῦ 43ου Συντάγματος ὡς στρατοπεδία τῆς σχηματισθησομένης ἐνταῦθα μεραρχίας Ἀρχιπελάγους, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Λεσβιακοῦ Συντάγματος ὑπολοχαγοὶ κ. κ. Δ. Σαμαρτζῆς καὶ Σ. Κιτρινιάρης ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τοὺς τρεῖς λεβέντες ἐπιλοχίας, Βουρνάζον, Ἠλιάδην καὶ Ἀβαγιαννὸν καὶ τοὺς λοχίας Παπαδόπουλον, Ἀρχισαλπιγκτὴν Κουκέλην, Γιαννάκον καὶ ἑτέρους τρεῖς στρατιώτας.

Ἔρχονται εὑρισκόμενοι ἀκόμη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ ἰατρὸς τοῦ Συντάγματος κ. Ε. Χαζηράκης, ὁ ὑπολοχαγὸς Β. Καρακούφας, ὁ ἀνθυπίατρος Κ. Ἀλεξανδρόπουλος καὶ ὁ ἐνθουσιώδης ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς Α. Πέττας. Διοικητὴς τῆς μεραρχίας Ἀρχιπελάγους διωρίσθη ὁ θρυλλικὸς πορθητὴς τοῦ Μπιζανιοῦ καὶ λατρευτὸς τῶν εὐζώνων του συνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἰωάννου, ὅστις θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Στὰ εὐγενικὰ παληκάρια ποῦ ἤρθαν νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἡρωϊκῶν στρατιωτῶν μας διὰ τὴν ἀνατέλλουσαν παλιγγενεσίαν ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» ἀποτείνει ἐν θερμὸν «καλῶς ὁρίσατε».

Ἐξαγωγὴ ξυλανθράκων

Συνῆλθεν χθὲς εἰς τὸ κατάστημα τῆς Νομαρχίας ἡ εἰδικὴ γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ ἵνα συσκευθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεταφορᾶς ξύλων καὶ ξυλανθράκων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ καταρτίσασα ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν πρὸς τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τὴν γνωμοδότησιν της ἔχουσαν οὕτω:

Νὰ ἐπιτραπῇ ἡ μεταφορὰ ξύλων καὶ ξυλανθράκων ἐντὸς τοῦ Νέου Κράτους εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν κατόχων οἱ ὁποῖοι ἔχουν λάβῃ διασαφίσεις ἢ πρωτόκολλα φορτώσεως μέχρι τῆς 25 Σ)βρίου ἐ. ἔ.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν ἄνω κατηγορίαν ξυλάνθρακας, ὡς καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑλοτομίας ἐπεφυλάχθη νὰ γνωμοδοτήσῃ ἀφοῦ συγκεντρώσῃ τὰς αἰτηθείσας σχετικὰς πληροφορίας.

Ἔλεγχος Δημοσίων Διαχειρίσεων

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Γ. Παπανδρέου, συνεπὴς πρὸς τὴν ἐν τῇ προκηρύξει του ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ προέβαινεν εἰς ἐκκαθάρισιν τῶν ἀναξίων ὑπαλλήλων, συνέστησεν ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Ἰωάννου Φωτίου, Ὀδ. Κατσάνη, Γ. Καλδῆ, τέως βουλευτοῦ, Νικ. Μητρέλλια καὶ Παν. Καμπούρη, εἰς τοὺς ὁποίους παρέσχε δικαιοδοσίαν ὅπως προβῶσιν εἰς ἔλεγχον πάσης δημοσίας διαχειρίσεως, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ προσφυγικοῦ Ταμείου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη κατόπιν τοῦ ἐλέγχου θὰ ὑποβάλλῃ σχετικὰς ἐκθέσεις πρὸς τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων οὗτος, θὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν τύχην τῶν ὑπαλλήλων.

Παράπονα ἐκ Μυστεγνῶν

Παράπονα μᾶς διαβιβάζονται ἐκ τῆς Κοινότητος Μυστεγνῶν διὰ τὴν διανομὴν τῶν ἀλεύρων καθ' ἣν ἡ ἐν λόγῳ Κοινότης ἀφέθη σχεδὸν ἄνευ ἄρτου.

Καὶ ὄχι μόνον κατὰ τὴν παροῦσαν διανομὴν δὲν ἐδόθη οὔτε εἰς σάκκος παρ' ὅλας τὰς ἐνεργείας τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος, ὡς διαβεβαίωσαν ἡμᾶς εὐϋπόληπτοι πολῖται, ἐλθόντες εἰς τὰ γραφεῖα μας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν προτελευταίαν τοιαύτην εἶχε δοθῇ ποσότης οὐδόλως ἐπαρκοῦσα εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων.

Διαβιβάζομεν τὰ παράπονα ταῦτα τοῖς ἁρμοδίοις μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐξετασθῇ ἡ ὑπόθεσις καὶ θὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Οἱ πρόσφυγες τοῦ ἐσωτερικοῦ

Χθὲς περὶ τοὺς 400 πρόσφυγες, ἅπαντες στρατευσίμων ἡλικιῶν, ἀφίκοντο, ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν χωρίων τῆς νήσου μας εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἐν παρατάξει κατὰ τετράδας διηυθύνθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς στρατολογικῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τοὺς στρατολογικοὺς καταλόγους.

Ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἅπαντες οἱ πρόσφυγες σπεύδουσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπερτάτου πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος μᾶς συγκινεῖ καὶ τοὺς συγχαίρομεν ἐκ καρδίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐργάται ἡλικίας ἄνω τῶν 45 ἐτῶν χαίροντες ἄκραν ὑγείαν δύνανται νὰ μεταβῶσι δωρεὰν εἰς Γαλλίαν διὰ νὰ ἐργασθῶσι.

Ἐγγραφαὶ γίνονται ἐν τῷ ἐνταῦθα Γαλλικῷ Προξενικῷ Πρακτορείῳ ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 10 μέχρι 12.

Ἐκ τοῦ Προξ. Γαλ. Πρακτορείου

† Η. Λεοντῆς

Ἐκηδεύθη προχθὲς σεμνῶς καὶ ἀπερίτως καὶ μετ' ἐνδείξεων πολλῆς ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τῆς Μυτιληναϊκῆς κοινωνίας ὁ χρηστὸς πολίτης καὶ Κοινοτικὸς εὐεργέτης ἀοίδιμος Π. Λεοντῆς. Οἱ ἔφοροι κ. κ. Ν. Μητρέλλιας καὶ Π. Καμπούρης καὶ οἱ ἰατροὶ τοῦ νοσοκομείου Γρ. Ρεπάνης καὶ Ἀλ. Σίλβεστρος ἀνεῖχον τὸν πέπλον τοῦ κοινοτικοῦ εὐεργέτου, προεξάρχοντος τῆς κηδείας τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου.

Τὴν χήραν, τὰ τέκνα καὶ τοὺς οἰκείους τοῦ μακαρίτου ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» θερμῶς συλλυπεῖται.

Δρομολόγιον
Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας

Τὸ ἠλεκτροφώτιστον καὶ ταχύπλουν ἀτμόπλοιον «Ἑλένη» μὲ ἐγγυημένην ταχύτητα 15 μιλίων, ἀναχωρεῖ ἐκ Μυτιλήνης ἕκαστον Σάββατον 8ην ἀκριβῶς μ.μ. διὰ Χίον, Σάμον, Βαθὺ καὶ Χανιά.

Ἑκάστην τετάρτην τὴν μεσημβρίαν κατ' εὐθείαν διὰ Θεσσαλονίκην.

Πράκτωρ: *Π. Τζωρτζίδης*

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ
Δ. ΜΑΓΔΑΛΙΝΗ & Σια
Ἐν Μυτιλήνῃ, Ὁδὸς Μητροπόλεως.
Μεγάλη παρακαταθήκη οἴνων Πάρου, Θήρας, Σάμου, Κεφαλληνίας. Ρετσινάτα Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος.
Κονιὰκ γνήσιον ἐκ σταφυλῆς Τσίπουρον, Μαστίχα, Κύτρον κλπ.
Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ
Μεγάλη παρακαταθήκη εἰς φιάλας

ΤΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΑΣ
ΕΙΣΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ!

Ο ΗΡΩΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΤΗΣ 15ης ΙΟΥΛΙΟΥ

— Ἦτο λοχαγὸς στὸ 12ον Σύνταγμα. Διοικητὴς τοῦ 6ου λόχου δυὸ χρόνια πρὶν τῆς ἐπιστρατεύσεως.

— Ἔχαιρε μεγάλη φήμη σ' ὅλη τὴν ἐπαρχία Πατρῶν, γιὰ τὴν ἔνδοξη δράση του στα καταδιωκτικὰ ἀποσπάσματα, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἐξόντωσε τὴ λχστόσυμμορία τοῦ Σκαρτσώρα, ἡ ὁποία εἶχε καταστῆ τὸ φόβητρον τῆς ,Ἀχαϊοήλιδος.

— Ἀπὸ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο τὸ ὄνομά του ἐφέρετο ὑπὸ πάντων μὲ κάποιο θαυμασμὸ καὶ ἐκτίμησι.

— Ἤμουν πολίτης ἀκόμα ποῦ ἤκουον να λέγουν πολλοί, ὅταν τὸν ἔβλεπαν καὶ περνοῦσε.

— Νά..... νά..... αὐτὸς ποῦ περνᾶ .... εἶνε ὁ κ. Σουμπασάκος. Εἶνε ὁ καλλίτερος λοχαγός. Ἔχει τὸν καλλίτερο λόχο.

— Καὶ πράγματι ὁ 6ος λόχος ἦτο ὁ καλλίτερος τοῦ συντάγματος.

— Ὁ λοχαγὸς κ. Σουμπασάκος ἦτο καὶ εἶναι ἡ προσωποποίησις τῆς ἐργασίας, τῆς πειθαρχίας, τοῦ χαρακτῆρος, τῆς δικαιοσύνης, τοῦ καθήκοντος. Ποτὲ δὲν ἐπειρεάζετο ἀπὸ κανένα.

— Ποτὲ πολίτης ἢ στρατιωτικὸς ἀνώτερός του ἢ κατώτερός του, δὲν πάτησε στὸ λόχο του, εἴτε στὸ σπῆτι του, εἴτε στὸ δρόμο να τὸν πλησιάσῃ, για να τοῦ ζητήσῃ καμμία εὐκολία. Γιατὶ εἴξευρε καλα πῶς δὲν θα γινόντανε.

— Ὅτι θέλει ὁ κάθε στρατιώτης ἔλεγε, ἔχει τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ δικαίωμα να τὸ ζητήσῃ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸ λοχαγό του, χωρὶς να καταφεύγῃ σὲ πλάγια μέσα.

— Ἔλαβε μέρος σ' ὅλας τὰς μάχας τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου πολέμου, θυμασθεὶς ὑπὸ ὅλου τοῦ στρατιωτικοῦ κόσμου, για τὴν ἀσύγκριτη ἀνδρεία του, τὴν αὐταπάρνησίν του καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά του. Σὲ πολλὲς μάχες συναντηθήκαμε ἀπάνου στὴν ἐφοδο..... Κὺρ-λοχαγέ.... τοῦ φώναξα. ἐδῶ εἴμαστε....

— Τῶξερα πῶς θα σ' εὕρησα ἐμπρός μου μ' ἀπαντοῦσε.

— Διεκρίθη σ' ὅλας τὰς μάχας καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν τῆς 15ης Ἰουλίου, ὅπου μᾶς ἐπετέθησαν 30 χιλιάδες Βουλγαρικοῦ στρατοῦ μὲ σχέδιον κυκλώσεως.

— Καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς 14ης Ἰουλίου, ἐγένοντο πολλαὶ ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις εἰς τας προφυλακάς μας, μὰ ὅλοι στὴν ἐφεδρεία εἴμεθα ἥσυχοι, διότι ἐπὶ τῆς γραμμῆς εὑρίσκετο ὁ κ. Σουμπασάκος μὲ τὸ λόχο του καὶ ἀπέκρουσε ὅλας τας ἐπιθέσεις.

— Ἐν τῷ μεταξὺ λαμβάνει διαταγὴ νὰ ὑποχωρήσῃ ἀμέσως. Μα δὲν τόκαμε, διότι εἶδε ὅτι ἂν ὑπακούσῃ, οὔτε ὁ λόχος του θα προλάμβανε να ὑποχωρήσῃ, καὶ ὁλόκληρο τὸ σύνταγμα θα τὸ πρόκανε ὁ ἐχθρὸς εἰς τὸ κάτω μέρος τῶν κλιτύων τοῦ ὑψ. 1450.

— ***Ἀπεφάσισε ν' ἀντισταθῇ μὲ ὅλη τὴ δύναμη. Νὰ θυσιασθῇ ἐν ἀνάγκη μαζὺ μὲ τὸ λόχο του, γιὰ νὰ δοθῇ καιρὸς νὰ ὑποχωρήσῃ τὸ σύνταγμα.***

— Ὁ ἐχθρὸς μὲ μεγάλας δυνάμεις ἐπετίθετο κατὰ τῶν ἰδικῶν μας, διὰ συνεχῶν κυμάτων, μὰ ὅλαι του αἱ ἐπιθέσεις ἀπεκρούοντο.

— Ὅσοι ἐχθροὶ ἐγλύτωναν ἀπὸ τὰ βόλια τῶν τουφεκιῶν, φθάνοντες στα προχώματά μας, βρίσκανε τὸ θάνατο στῆς λόγχες.

— Στὴ κρίσιμο ἐκείνη στιγμὴ, σκοτώνεται ὁ Ἀνθυπασπιστὴς τοῦ λόχου Μπάστας, μα ὁ λοχαγὸς ἐμψυχώνει τοὺς ἄνδρας νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν θανατόν του. Ὅλοι μάχονται σα λέοντες.

— Λίγο ἔλειψε ν' ἀκολουθήσῃ τὸν φονευθέντα. Μιὰ σφαῖρα ***ντοὺμ-ντοὺμ*** τὸν χτύπησε στὴν ὠμοπλάτη καὶ κρεμάστηκε τὸ χέρι του. Ἐξακολουθεῖ ἀτάραχος νὰ παραμένῃ ἀκόμη μέχρι τῆς ὥρας, ὅπου ὅλο τὸ σύνταγμα εἶχεν ἀποσυρθῆ.

— Τότε διατάσσει τὰς διμοιρίες νὰ ὑποχωρήσουν τμηματικῶς, τῆς μιᾶς ἐξασφαλιζούσης τὴν ὑποχώρησιν τῆς ἄλλης.

— Ἡμεῖς δὲν εἴχομεν λάβει καμμίαν εἴδησιν ἀκόμα ὅτι θα ὑποχωρούσαμε. Σὲ λίγη ὥρα μᾶς ἦρθε ἡ διαταγὴ νὰ ἐγκαταλείψωμε τὸ ὕψ. 1450 καὶ νὰ ὑποχωρήσωμεν πρὸς τα ὑψώματα τοῦ Μπούκοβιτς.

— ***Ὄχι! Ὄχι! ἔλεγαν οἱ στρατιῶται μας. Νὰ μὴ ὑποχωρήσουμε. Νὰ πᾶμε ἐμπρός! Ἀφῆστε μας! Αὐτὰ τὰ μέρη τὰ ποτίσαμε μὲ αἷμα. Τὰ χώματά τους ἔχουν μέσα τ' ἀδέρφια μας. Δὲν θὰ τ' ἀφήσουμε νὰ τὰ πατήσουνε οἱ ἀρκουδιαρέοι. Ὄχι.***

— Ἔχομε διαταγὴ τοὺς εἴπαμε καὶ πρέπει νὰ ὑπακούσωμεν διότι αὐτὸ εἶνε σχέδιο καὶ ὄχι ὑποχώρησις. Ζήτωωω... ἐφώναξαν ὅλοι κι' ἐπῆγαν τραχάδην στὰς θέσεις των.

— Ἐβάδιζον ὅλοι στῆς τετράδες τους μὲ λύπη διότι ἀφήναμε τα μέρη ἐκεῖνα ἀλλὰ καὶ μὲ χαρὰ, διότι ὁ ἐχθρὸς — καίτοι τριπλάσιος ἡμῶν — ἀπετύγχανε. Ἐβάδιζεν μὲ τέτοια ψυχραιμία καὶ τάξι, ποῦ ἐνόμιζε κανεὶς πῶς κάνουμε γυμνάσια.

— Ἔτσι εἶπε καὶ ὁ Βούλγαρος ἐπιτελάρχης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνακωχῆς ποῦ ἦρθε στὸ Σύνταγμά μας πρὸς τὸν ἐπιτελάρχην μας κ. Τρικούπην.

— ***«Αἱ κινήσεις σας καὶ αἱ νίκαι σας, εἶπεν εἶνε ἄξιαι θαυμασμοῦ. Ἀλλ' ἡ τάξις τῆς ὑποχωρήσεώς σας ἀπέδειξεν ὅτι εἶσθε στρατὸς τόσον καλὰ ὠργανωμένος, ὥστε καὶ ὑποχωρῶν ἐμπνέει τὸν σεβασμόν. Δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ μᾶς νικήσετε μὲ τὸν στρατὸν ποῦ ἔχετε. Ὑποχώρησις ἦτο αὐτὴ ἡ γυμνάσια; Τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸν στρατόν σας.***

— ***Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.***

Ἰωάννης Α. Κανελλόπουλος
ὑπολοχαγὸς πεζικοῦ

Ε. Α. ΚΩΣΤΟΜΟΙΡΗΣ

Ἰατρὸς τῶν νοσημάτων τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν ὠτων, τῆς ρινὸς καὶ τοῦ λαιμοῦ.

Θεραπεύει καὶ ἐγχειρίζει ἅπαντα τὰ νοσήματα τῶν ὀργάνων. Θεραπεύει ἐπίσης καὶ τὴν πιτυρίασιν καὶ ἐκ ταύτης πτῶσιν τῶν τριχῶν, ὡς καὶ ὀχληρότατον χρόνιον ἔκζεμα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἐπισκέπτεται δὲ καὶ θεραπεύει καὶ τοὺς μέλλοντας νὰ μεναναστεύσωσιν, ἰατρὸς ὢν διαφόρων Ἑταιριῶν τῶν ὑπερωκεανίων.

Δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐν τῷ Κεντρικῷ Φαρμακείῳ ἀπὸ 8—10 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

Ἀρ. τηλ. 11336

ΑΘΗΝΑΙ 1 Ὀκτωβρίου ὥρα 3 πρωινή.

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ὁ Στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνικῆς πρεσβείας κ. Ραγκαβῆς ἀναχωρῶν ἔγινε δεκτὸς εἰς μακρὰν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Ρουμανίας ἀκρόασιν, ἀφορῶσαν τὴν στάσιν τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΕΝΣΕΝ

Ὁ στρατάρχης Μάκενσεν εὑρίσκεται ὑποχρεωμένος νὰ ὑποχωρήσῃ ἢ νὰ ζητήσῃ νέας ἐνισχύσεις, ἀδυνατῶν πλέον νὰ κρατήσῃ τὰς θέσεις του μὲ τὰς ὑπαρχούσας δυνάμεις. Ὁ Μπρουζιλὼφ ἀφ' ἑτέρου προχωρεῖ ἐξακολουθητικῶς.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὸ 24ον σύνταγμα τῆς Λευκάδος μετεφέρθη δι' ἱστιοφόρων εἰς Ἄρταν.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

Νέα Ἰταλικὰ στρατεύματα ἀποβιβασθέντα εἰς Ἁγίους Σαράντα ὁδεύουσι πρὸς τὴν Κορυτσάν.

ΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ἡ Ἀγγλικὴ Βουλὴ ἐψήφισε πιστώσεις 8 δισεκατομμυρίων φράγκων μέχρι τῶν Χριστουγέννων.

Η ΝΕΑ ΝΟΤΑ

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀπαιτήσεων ὁ Ναύαρχος Φουρνὲ ζητεῖ διὰ τῆς νέας Νότας τὴν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀξιωματικῶν Ραζέλου καὶ Τρουπάκη τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν καὶ πρὸ παντὸς τῶν κυρίων Μεϊντάνη καὶ Λιθιεράτου, οἵτινες ἐνεθάρρυναν πάντοτε τοὺς ἐπιστράτους καὶ τὴν παῦσιν τῶν στρατιωτικῶν ἀποστολῶν εἰς Λάρισσαν.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ
Γ. ΖΕΕΡΗ & Κ. ΤΑΧΤΑΤΖΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐναντι τῆς Ἀποβάθρας ἐπὶ τῆς Προκυμαίας

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΛΑΪΝ — ΦΑΜΠΡ ΛΑΪΝ — ΟΥΑΪΤ ΣΤΑΡ ΛΑΪΝ & ΕΘΝΙΚΗΣ

Ἀναλαμβάνουν τὴν ἔκδοσιν εἰσιτηρίων δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ. Τὸ πρακτορεῖον ἀντιπροσωπεύει **ἀποκλειστικῶς** τὰς ἑταιρίας ὀρυχείων Βορείου Ἀμερικῆς Dominion Coal Cny καὶ Dominion Iron καὶ Steel Cny, ζητουσῶν ἐργάτας καὶ τεχνίτας διὰ μεταλλεῖα, ἀνθρακωρυχεῖα, λατομεῖα καὶ σιδηρουργεῖα, μὲ μισθοὺς ***λίαν ἱκανοποιητικούς.***

Ὁ «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ» τῆς Ἐθνικῆς ἀτμοπλοΐας ἀναχωρεῖ τὴν 10 Ὀκτωβρίου ἐκ Πειραιῶς.

1—40

ΟΥΑΪΤ ΣΤΑΡ ΛΑΪΝ

Πειραιῶς, Νεαπόλεως, Βοστώνην, Νέαν Ὑόρκην

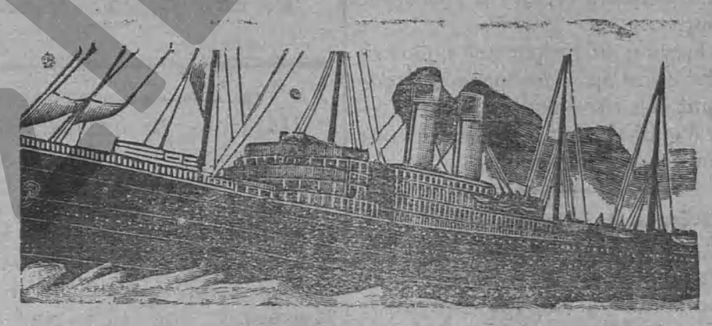

Τὸ ταχύπλουν καὶ πολυτελέστατον ὑπερωκεάνειον **«ΚΡΕΤΙΚ»** τόννων 20,000 ἀναχωρήσῃ ἐκ Νεαπόλεως τὴν 10ην Ὀκτωβρίου. Ἐκ Πειραιῶς θ' ἀναχωρήσωσιν οἱ ἐπιβάται τὴν 3ην Ὀκτωβρίου διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυπλόων ἀτμοπλοίων «Ἰσμήνης» θαλασσίων ἐπιχειρήσεων καὶ «Ναυκρατούσης» Γιαννουλάτου.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. μετανάσται ὅπως ἀπὸ τοῦδε σπεύσωσι εἰς τὸ Γενικὸν Πρακτορεῖον Μυτιλήνης κείμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας πρώην Ἑλληνικὸν ταχυδρομεῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν θέσεών των αἵτινες συντόμως θέλουσι συμπληρωθῆ ὡς προμηνύεται, λόγῳ τοῦ μεγάλου μεταναστευτικοῦ ρεύματος.

Γενικὸς Πράκτωρ Λέσβου

Γ. Α. Ἀνδρεόπουλος

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
ΥΙΩΝ Α. ΧΙΩΤΕΛΗ

Τὸ πρῶτον συσταθὲν ἐν Μυτιλήνῃ

Μεγάλη ἀποθήκη καπνῶν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῶν Σερρῶν, Τζουμαγιᾶς, Δράμας, Τάδοβιτς, Ἀγρινίου καὶ Σηρομερίου.

Ὑπάρχουν ὅλα τὰ εἴδη καπνῶν καὶ σιγαρέττων ἱκανοποιοῦντα καὶ τὸν πλέον ἰδιότροπον καπνιστήν, ἐπίσης δὲ καὶ παρακαταθήκη τουμπεκίων.

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ περίφημα καπνὰ καὶ σιγαρέττα τῶν ΥΙΩΝ Α. ΧΙΩΤΕΛΗ, εἶναι πράγματι τὰ καλλίτερα.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

Ἀπυθήκη καὶ Γραφεῖα:

Κεντρικὴ ἀγορὰ—Ἔναντι τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Συμεών.

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΛΟΓΟΝ,,

(18) PAUL D'AIGREMON

ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ «Αἰολέως»

Ὁ μυστηριώδης θάνατος

(Συνέχεια)

Ὁ ἀνακριτὴς ἔτριψε τά χέρια μὲ εὐχαρίστησι.

— Τὸν βαστῶ καλά, ἐψιθύρισε, καὶ εἶμαι βέβαιος πῶς δὲν θὰ μοῦ ξεφύγῃ.

VII

Τὸ Ἰνδικὸν ἐγχειρίδιον

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡ θύρα ἤνοιξε λίγο ἀποτόμως καὶ φάνηκε ἡ μορφὴ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας.

— Τί τρέχει; ἠρώτησεν ὁ ἀνακριτὴς θυμωμένος λίγο γιὰ τὴν ἀπότομον ἐμφάνισίν του.

— Κύριε ἀνακριτά, τὴ στιγμὴ ποῦ κάνατε τὰς ἀνακρίσεις, ἐγὼ ἐξήτασα λεπτομερῶς ὅλη τὴν ἔπαυλι.

— Ἀνακαλύψατε τίποτε;

— Εἶδα ὅτι, ὅλες σὶ πόρτες ἦσαν κλειστὲς στὰ γερὰ ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ πολὺ μικρὴ, ποὺ θὰ σᾶς τὴ δεῖξω. Ἐμαθα ἐπίσης καὶ πράγματα πολὺ σοβαρά.

— Τι δηλαδή;

— Ὁ Ἰστῖνος ὁ υἱὸς τοῦ κηπουροῦ τῆς ἐπαύλεως ποὺ περιποιειται τὰ ἄλογα τοῦ δουκὸς ὅταν λείπει ἐκεῖνος, διϊσχυρίζεται ὅτι ἀπόψε ἄνοιξαν τὴν πόρτα τοῦ σταύλου καὶ τοῦ πῆραν τὸ καλλίτερο ἄλογο.

— Δὲν εἶδε ὁ Ἰουστῖνος κανένα;

— Ὄχι. Τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ παιδὶ κοιμώτανε.

— Αὐτὰ θὰ τὰ δοῦμε κατόπιν.

— Δὲν εἶναι ὅμως ὅλα αὐτά.

— Λέγε.

— Ἕνας ἄλλος χωρικὸς ὁ ὁποῖος βοσκοῦσε τὰ ζῶα του στὸ δρόμο τοῦ Μοσὲν πρὸς τὸ Μονπὲρ λέγει πῶς εἶδε νὰ περνᾶ ἀπ' ἐκεῖ ἕνας νέος μὲ τὸ ἄλογο. Ἄρχιζε σχεδὸν νὰ ξημερώνῃ καὶ διαβεβαιώνει πῶς τὸν γνώρισε καὶ πῶς εἶνε ξένος.

— Τὸν γνώρισε λοιπόν;

— Ἔτσι λέγει.

— Πῆτε του νὰ ρθῇ γρήγορα ὁ θαλαμηπόλος θ' ἀκούσῃ τὴ διήγησί του καὶ νὰ δοῦμε ἐὰν μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ ποῦ θὰ μᾶς δώσῃ ὁ χωρικὸς θὰ μπορέσῃ νὰ γνωρίσῃ κανένα ἐκ τῶν γνωστῶν τοῦ δουκός.

Ὁ χωρικὸς ἦλθε, ἔπειτα ἀπὸ λίγα λεπτά.

— Πῶς ὀνομάζεσαι; Τὸν ἠρώτησεν ὁ ἀνακριτής.

— Πέτρος Λαμπατύ.

— Τὸ ἐπάγγελμά σας;

— Γεωργός.

— Τι γνωρίζετε;

— Σήμερα τὸ πρωῒ ὁδηγοῦσα δυὸ βώδια εἰς τὸ Λαρτὶ ὅταν, ἐκεῖ ποῦ γύριζα τὴ βωδάμαξά μου κατὰ τὴν ἔπαυλι ποὖνε στὸ μεγάλο δρόμο, εἶδα νὰ περνᾷ ἕνας κύριος ἔφιππος.

Στάθηκα στὸ πλάϊ γιὰ νὰ δώσω τόπο στὸν ἵππέα ποῦ ἔτρεχε σᾶν τὸν ἄνεμο. Ὅταν ἔφθασε κοντά μου ἐκεῖνος κράτησε λίγο τὸ ἄλογό του ὥστε ἠμπόρεσα νὰ τὸν διακρίνω καλά.

— Εἶδες τὰ χαρακτηριστικά του;

— Μάλιστα, εἶχε μαῦρα γένια μὲ πρόσωπο ἀνοιχτὸ σχεδὸν ἀχρωμάτιστο.

— Θεέ μου εἶνε ἐκεῖνος! Ἐφώναξεν ὁ Γουσταῦος.

— Ἦτο ὁ Μιχαὴλ Γεράρδος εἶπεν ὁ Ἀνακριτής, τώρα εἶμαι βέβαιος.

— Μὰ γιατὶ νὰ φεύγῃ ἔτσι, εἶπεν ὁ εἰσαγγελεύς.

— Ὅλα δυνάμεθα νὰ τὰ ὑποπτευθῶμεν, ἀπήντησεν ὁ ἀνακριτής.

— Ξεύρετε τίποτα ἄλλο ἠρώτησε τὸν κόν.

— Ὄχι ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

— Μπορεῖτε λοιπὸν νὰ πη γαίνετε.

Ὁ Λαμπατὺ ἀπεσύρθη.

Εὐθὺς ὁ εἰσαγγελεὺς διηυθύνθη πρὸς τὸν Μπαρὲρ ὁ ὁποῖος ἐκάθητο σχεδὸν σύτος σὲ μιὰ γωνία τῆς κλίνης.

— Ποῦ εἶνε ἰατρέ τὸ μαχαῖρι ποῦ βρ ἀπ' τὴ πληγὴ τοῦ δουκὸς τοῦ εἶπε,

Ὁ κύριος Μπαρὲρ φάνηκε σὰν νὰ μὴ σε τίποτε.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐπλησίασε τότε καὶ δυστυχὴς δὲν ἔδειχνε κανὲν σημεῖον ζω χτύπησε μὲ τὸ χέρι στὸν ὦμο καὶ τοῦ εἶπ

— Ἀπάντησέ μας λοιπὸν ἰατρέ!

Ὁ κ. Μπαρὲρ ἄνοιξεν ὅσο μποροῦσε τιὰ του ἐνῷ τὸ μέτωπό του ἐσκοτίζετο γάλες ρυτίδες.

— Τί μὲ θέλετε λοιπὸν ἐψιθύρισε.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐπανέλαβε τὴν ἐρώτησ

Χωρὶς νὰ πῇ λέξι ὁ ἰατρὸς σηκώθηκε βῆμα σταθερὸ διηυθύνθη στὸ διπλανὸ δ

Οἱ δύο γέροντες ὑπηρέται προσηγόρ μη ἐκεῖ.

Ὁ κ. Μπαρὲ ἤνοιξε ἕνα ἐρμάριον κα κάτι ἀπὸ μέσα.

Ἦτο τὸ φονικὸ λεπίδι ποῦ εἶχε μεταχ ὁ κακοῦργος.

Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἠτοιμάζετο νὰ τὸ βλέμμα του ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὸν νεκρ δουκός.

Ἠσθάνθη καὶ πάλιν μιὰ φοβερὰ συγκ Τὰ πόδια του ἔτρεμαν.

Ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ.

Στὸ τέλος ἔφερε τὰ χέρια του στὸ μέτω ἐψιθύρισε.

— Θὰ τρελλαθῶ, εὐθὺς δὲ κατόπιν προ μὲ τόνο τελείως ἀπηλπισμένο.

— Ὦ φίλε μου, σὺ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπο φώτισέ με δεῖξέ μου τὸ δρόμο τῆς τιμῆς καθήκοντος.

Ἐβυθίσθη σὲ μιὰ βαθειὰ ὀνειροπόλησ

Πέρασεν ἀρκετὴ ὥρα ὅταν ἡ θύρα ἤνοιξ ποτόμως καὶ ὁ ἀνακριτὴς φάνηκε.

— Κάμε λοιπὸν γρήγορα γιατὶ σὲ πε νουμε μιὰ ὁλόκληρη ὥρα.

Ὁ δυστυχὴς ἰατρὸς ὑπήκουσε.

Βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο καὶ μπῆκε μαζ τὸν ἀνακριτὴ στὸ ὡραῖο σαλονάκι ποῦ ἦσα συναγμένοι.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἄπλωσε τὸ χέρι, ποῦ τὸ ὅπλον; εἶπε

Ὁ ἰατρὸς τοῦ τὸ ἔδωκεν.

— Πάρτο, εἶπε μὲ φωνὴν πνιγομένη τὴν συγκίνησιν

Ὁ ἀνακριτὴς τὸ ἐξήτασε προσεκτικά.

— Αὐτὸ εἶνε ξένης κατασκευῆς, εἶπε στὸ λος, ἴσως εἶνε ἰνδικό.

— Μᾶλλον φαίνεται πῶς ἔχει κατασκ στὴ Νότιο Ἀμερικὴ εἶπεν ὁ εἰσαγγελεύς.

— Εἶνε ἄραγε τοῦ δουκός; ρώτησε ὁ τὴς τὸ Γουσταῦο.

Ἐκεῖνος στὴν ἀρχὴ ἐδίστασε νὰ ἀπο

— Δὲν πιστεύω, εἶπε στὸ τέλος. Δὲν τὸ ποτὲ στὰ χέρια τοῦ κυρίου μου. Εἶνε ἡ πο φορὰ ποὺ τὸ βλέπω καὶ ἠμπορῶ νὰ σᾶς ὠσω πῶς δὲν ἀνῆκε στὸν κύριόν μου.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ταχίστη κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ γραμμὴ

Τὸ θαλαμηγὸν ὑπερωκεάνειον ἀτμόπλοιον

«ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»

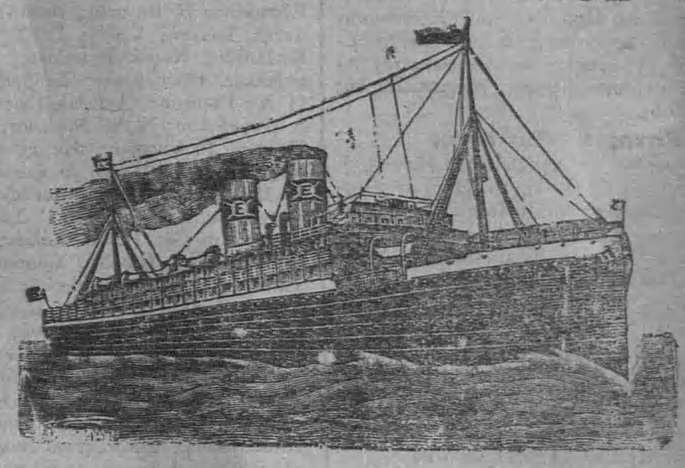

ἀναχωρήσει ἐκ **Πειραιῶς κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ τὴν 10ην Ὀκτωβρίου**

Μόλις ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ναυπηγείων παραληφθὲν, τόννων 18 χιλιάδων ἀ τέρας ταχύτητος 20 μιλλίων μυθώδους πολυτελείας καὶ ἀνέσεως, ἀποτελεῖ τὴν λευταίαν λέξιν τῆς Ἀγγλικῆς ναυπηγικῆς τέχνης.

Θέσεις Γης 1700, Βας 500, Αης 150
Διάρκεια ταξειδίου ἡμέραι 11

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. **Παναγ την Μ. Τζωρτζίδην** Γενικὸν πράκτορα Μυτιλήνης.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
"ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

Ὅλοι τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «***Ἐλεύθερον Λόγον***». Στοι καινουργῆ. Συλλογὴ πλήρης. Καλλιτέχνης μοναδικός. Ἐκτέλεσις ταχεῖα.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Δι' ἐπισκεπτήρια, ἐπιστολοκεφαλίδας, λογαριασμούς, ἀγγελτήρια, οἰαδήπο τυπα ἐμπορικῶν καὶ δημοσίων γραφείων, βιβλία, περιοδικά, ἐφημερίδας καὶ π τυπογραφικὴν ἐν γένει ἐργασίαν ἀποταθῆτε εἰς τὸν «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΛΟΓΟΝ»